ਸਭ ਹੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਬਿਰਧ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਅਸਲੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਉਤਾਰਾ

ਲਿਖਤੀ ਸਾਧੂ ਬਾਵਾ ਦਾ ਗੁਟਕਾ

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ- ਪੰਡਤ ਮੀਆਂ ਸਿੰਘ "ਰਤਨ" ਜੋਤਸ਼ੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੁੱਲ [illegible]

ੴ

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਜੰਤ੍ਰ, ਮੰਤ੍ਰ, ਤੰਤ੍ਰ
[illegible] ਆਦਿ ਕਾ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਕੇ ਏਕ ਪ੍ਰਸ
[illegible] ਮਹਾਤਮਾ ਨੇ ਜੋ ਪਹਾੜੋਂ ਆਦਿ
[illegible] ਰਹਿਣੀ ਵਿਦੀਓਂ ਪਰ ਨਿਵਾਸ
[illegible] ਹੈਂ ਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਆ ਔਰ
[illegible] ਕਿ ਯੇਹ ਇਸ ਜਗਤ ਨਿਮਤ
[illegible] ਕੇ ਜਗਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰੋ॥
ਇਸ ਮੇਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਔਰ ਮੇਰਾ ਕਲਿਆਣ
[illegible]ਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਯੁਗ ਕੇ ਜੀਵ ਬਹੁਤ
[illegible]ਸ਼ਰਧਕ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਉਨ ਕੀ ਮਨੋ
[illegible]ਮਨਾ ਪੂਰਣ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ
[illegible]ਦੇ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਗੁਪਤ ਮੰਤ੍ਰਾਦਿ
[illegible] ਉਨੋਂ ਨੇ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਪਾਰਬਤੀ

ਜੀ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕ
ਪਰ ਬਤਾਏ ਔਰ ਸਾਥ ਹੀ ਮਸ
ਭੀ ਕਰ ਦਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਇ
ਗੁਪਤ ਰਹਸਜ ਕਾ ਭਾਰੀ ਹੋ
ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਹੀ ਜਾਹ ਬਤਾਇ
ਜਾਵੇ, ਅਨਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਮਾਹਮ
ਦੂਸਰੇ ਜੀਵ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਨੇ ਵਾਲ
ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਹੋ ਉਸੇ ਯਹ ਰਹਸਜ
ਨਹੀਂ ਬਤਾਨਾ। ਤਥਾ ਜੋ ਲਾਲਚੀ ਹੋ
ਯਾ ਕਿਸੀ ਲਾਲਚ ਵਸ਼ ਹੋਕਰ
ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ ਉਸੇ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀ
ਰਹਸਜ ਦੇਨਾ ਯਾ ਬਤਾਨਾ॥
ਹੇ ਪਾਰਬਤੀ ਅਬ ਪਹਿਲੇ ਇਸ
ਕੀ ਵਿਧੀ ਕ੍ਰਿਆਦਿ ਸੁਣੋ॥
ਹਰ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਅਲਗ
ਅਲਹਿਦਾ ਦੇਵਤਾ ਹੋਤੇ ਹੈਂ॥
ਵਸ਼ੀ, ਸਿਧੀ, ਵਿਦ੍ਵੇਸ਼, ਉਚਾਟ
ਸਤੰਭਨ ਆਦਿ ਕਈ ਹਿਸੇਂ
ਬਾਂਟੇ ਹੂਏ ਹੈਂ॥ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਨੇ
ਸੇ ਕਹੀਂ ਏਕ ਕੀ ਜਗਹ ਦੂਸਰ

ਵਰਤੋਂ ਮੇਂ ਨ ਆਵੇ। ਵਹ ਫਲ ਦੇਨੇ
ਮੇਂ ਅਸਮ੍ਰੱਥ ਹੋਗਾ॥

ਮਾਲਾ:- ੨੫ ਦਾਣੇ ਵਾਲੀ ਮੋਖ੍ਯ
ਔਰ ਸੁਖ ਕੇ ਲੀਏ॥ ਧੈਸ਼ਟਕ ਕੇ
ਲੀਏ ੨੭ ਦਾਣੇ॥ ਧਨੁ ਸਿਧੀ ਕੇ ਲੀਏ
੩੦ ਦਾਣੇ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧੀ ਕੇ ਲੀਏ ੫੦ ਦਾਣੇ
ਔਰ ਬਾਕੀ ਤਮਾਮ ਸਿਧੀਓਂ ਕੇ ਲੀਏ
੧੦੮ ਦਾਣੇ ਕੀ ਮਾਲਾ ਸੇ ਸਿਧੀਆਂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈਂ॥

ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਮਹੀਨਾ ਦਿਨ ਵਾਰ
ਨਛਤ੍ਰ ਵਕਤਾਦਿ ਭੀ ਵਿਚਾਰਨੇ ਸੇ
ਸਿਧੀਆਂ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲਤੀ ਹੈਂ॥ ਹੇ ਗਿਰ
ਕੁਮਾਰੀ ਇਸ ਮੇਂ ਅਸਤਯ ਕੁਛ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਭ ਸੱਚ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਜੀਵ
ਜੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੇਗਾ
ਵੋਹ ਉਸਕਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਵੇਗਾ
ਔਰ ਜੋ ਕੋਈ ਕਹੀ ਜੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ
ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਤੋ ਉਸਕਾ ਸਭ ਜਪ
ਤਪ ਨਿਰਾਰਥ ਜਾਵੇਗਾ ਯਹ ਸਭ
ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਤਯ ਮਾਨੀਓ॥

ਓਅੰਕਾਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਆਤਮ
ਸੁਧ ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਈਸ ਜੀਵ ਮੇਂ
ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੋ॥ ਸਾਧ ਚੋਰ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਛਾਨੋ॥ ਹਸਤੀ ਚੀਟੀ ਤ੍ਰਿਣ ਲੌ ਆਈ
ਏਕ ਅਖੰਡਤ ਬਸੈ ਅਨਾਈ॥ ਕਾਰਣ
ਕਰਣ ਅਕਰਤਾ ਕਹੀਐ॥ ਭਾਨ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਗਤ ਜਿਉ ਲਹੀਐ॥
ਥਾਨ ਥਾਨ ਕਛੂ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ॥ ਨਿਰ
ਬਿਕਾਰ ਅਦ੍ਵੈਤ ਅਲੇਖੰ॥ ਗਾਤ ਗ੍ਰਾਮ
ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ॥ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਸਭ
ਕੇ ਅੰਤਰ॥ ਘਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸਦਾ ਅਖੰ
ਡਤ॥ ਗਿਆਨ ਦੀਪ ਧਰ ਆਤਮ ਪੰਡਤ॥
ਚਾਪ ਗਿਆਨ ਕਰ ਜਾਹਿ ਬਿਦਾਰੈ॥ ਛਾਜ
ਦ੍ਵੈਤ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮ ਭਾਜੈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ
ਸੁਪਨ ਸੁਖੋਪਤ ਤੁਰੀਆ॥ ਆਤਮ
ਭੂਪਤ ਕੀ ਇਹ ਪੁਰੀਆ॥ ਧੁਨਤ
ਕਾਰ ਅਨਹਦ ਘਨਘੋਰੰ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਭੀਤਰ

ਅਤਿ ਛਬਿ ਜੋਰੇ॥ ਵਾਣਤ ਜੋਗੀਇਆ
ਰਸ ਬਾਤਾ॥ ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਅਮੀ ਰਸ ਮਾਤਾ॥
ਟਾਰਣ ਭ੍ਰਮਣ ਆਪਨ ਕੀ ਸੈਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਦੈਣਾ॥ ਠਾਕਰ ਦੁਬਿਧਾ
ਨਿਕਸਨ ਕਰਣੰ॥ ਤਾਰ ਸੁਧਾ ਸੁਖ ਆਪਦਾ
ਹਰਣੰ॥ ਛਾਪਤ ਦ੍ਵੈਤ ਅੰਧੇਰੀ ਮਨ ਕੀ॥
ਨਾਸਕੀ ਗੁਰ ਭ੍ਰਮਤਾ ਸਭ ਤਨ ਕੀ॥ ਤਾਰਣ
ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
ਸਧ ਬਾਤ ਪ੍ਰੋਈ॥ ਬਾਨ ਅਦ੍ਵੈਤ ਤਖੀ
ਜਾਇ ਪਰਸੈ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੁਰੂ ਪਗ
ਦਰਸੈ॥ ਦਾਰਦ ਰੋਗ ਮਿਟੈ ਸਭ ਤਨ ਕਾ॥
ਗੁਰ ਕਰਣਾ ਕਰੋ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਾ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਮੁਕਤ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਨਾਨਾ ਨੇਤ ਬੇਦ
ਜਿਸ ਗਾਤੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ॥ ਸਾਂਤ ਸਿਧਾਂਤਿ ਕੀਓ ਬਖਾਨਾ॥
ਫਾਸ ਕਟੀ ਦ੍ਵੈਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਬਾਜੇ ਸ਼ਬਦ
ਅਨਾਹਦ ਤੂਰੇ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧ
ਭਜੇ ਮੇਲਾ॥ ਭੰਗ ਦ੍ਵੈਤ ਹਉ ਸਦਾ ਇਕੇਲਾ॥ ਮਾਨ

ਅਪਮਾਨ ਦੋਊ ਜਰ ਗਏ। ਜੋਊ ਥੇ
ਸੋਊ ਫੁਨ ਭਏ। ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸੋਈ
ਪਛਾਨੈ। ਅਦ੍ਵੈਤ ਅਖੰਡ ਆਪ ਕੋ
ਮਾਨੈ। ਰਵਿ ਰਹੈ ਸਭ ਮੇਂ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖੰ।
ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਨਾਦਿ ਅਭੇਖੰ।
ਜਾਂਤ ਮਿਟੀ ਆਤਮ ਦਰਸਾਨਾ। ਪ੍ਰਗਟੇ
ਗਜਾਨ ਜੋਤ ਤਬ ਭਾਨਾ। ਲਿਵਲੀਨ
ਭਏ ਆਤਮ ਮਧਜ ਐਸੇ। ਜਿਊਂ
ਜਲ ਜਲੈ ਭੇਦ ਕਹੁ ਕੈਸੇ। ਵਾਸਦੇਵ
ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਊ। ਨਾਨਕ ਓਅੰ
ਸੋਹੰ [redacted] ਆਤਮ
ਸੋਊ॥

ੴ ਸ੍ਰਾਂ ਹ੍ਰੀਂ ਕਲੀਂ ਸੁੰਦਰੀ
ਬਾਲਾਯ ਨਮ:
ਐਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੀਂ ਕ੍ਲੀਂ ਸੁੰਦਰੀ
ਬਾਲਯ ਨਮ:

ਵਿਧੀ

ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਹੋਣੇ ਪਰ ਇਸ਼ਨਾਨਾਦਿ
ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਸਾਫ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕਰ ਪੂਰਬ
ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ। ਧੂਪ
ਜਗਾਵੇ। ਸ਼ੁਧ ਜਗਾ ਪਰ ਆਸਨ ਲਗਾਵੇ
੧੦੮ ਮਣਕੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ
ਅੱਠ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਸਵਾ ਲੱਖ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੂਨਯਾ ਦਾ
ਬ੍ਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗ ਤੇ ਗਰਮ ਭੋਜਨ
ਮਾਂਸ ਮਦਰਾ ਕਤਈ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ।

ਇਹ ਪਾਠ ਵਾਕ ਸਿਧੀ, ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ
ਪੂਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਤਕਲੀਫ ਵਾਲੇ ਦੇ
ਗਲ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਲਿਖਕੇ
ਪਾਵੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੀਮਾਰੀ ਤਥਾ
ਔਲਾਦ ਦਾ ਨਾਂ ਹੋਣਾ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹਰ
ਔਕੜ ਮੇਂ ਕਾਮ ਆਵੇ। ਭਵਿਖ ਦੀਆਂ
ਸਭ ਬਾਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਭ ਹੀ
ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਤੀ ਹੈਂ। ਦੁਨੀਆਂ

ਕਾਂ ਕੋਈ ਭੀ ਐਸਾ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਿਸਕਾ ਪਤਾ ਨ ਲਗ ਸਕੇ ਬਲਕਿ ਮ੍ਰਿਤ
ਰੂਹੋਂ ਤਕ ਕਾ ਭੀ ਮਿਲਾਪ ਹੋ ਜਾਯਾ
ਕਰਤਾ ਹੈ।

ਮੰਤ੍ਰ:—

ਓਂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮਨੇ ਨਮ:
ਉਤਪਤਿ ਸਿਥਤਿ ਪ੍ਰਲਯਕਰਾਯ, ਬ੍ਰਹਮ
ਹਰੀ ਹਰਾਯ, ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਆਤਮਨੇ ਸਰਵ
ਕੌਤਕਾਨਿ, ਦਰਸਾਯ ੨ ਦਤਾ ਤ੍ਰਿਆਯ
ਨਮ: ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਸਿਧੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੇ
ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ੧੦੮
ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ॥ ਮੂੰਹ ਪੂਰਬ
ਦਿਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣਾ, ਜਿਥਾ ਸ਼੍ਰਧਾ ਹੋਵੇ
ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ
ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਪੂਰਾ

ਕਰੇਗਾ ਆਰ ਉਹ ਪੂਰਣ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ

—: ਹਜ਼ਰਾਇਤ ਹਨੂੰਮਾਨ ਜੀ ਕੀ:—

ਹਨੂੰਮਾਨ ਹਠੀਲਾ ਪੱਟੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ
ਕੀਲਾ। ਹਨੂੰਮਾਨ ਬਾਲਾ ਕਰ ਪਿੰਡ ਰਖਵਾਲਾ
ਹਾਣਤੀ ਲਾਣਤੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ।
ਹਨੂੰਮਾਨ ਬਲਕਾਰੀ ਦੇ ਪੈਂਸਾ ਚੜ੍ਹੇ ਲੰਕਾ
ਮਾਰੀ ਬਾਬਾ ਰਹੈ ਕਰੈ ਹਮਾਰੀ।
ਕਾਲਾ ਤਿਤਰ ਪੈਲਾ ਚਿੜਾ ਬੀਨਾ ਆਸਨ
ਬੀਨਾ ਖੜਾ। ਬੀਨਾ ਦੀਵਾ ਬੀਨਾ ਵਾਉ।
ਜਿਨ ਭੂਤ ਪੇਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਲ ਕਰਦਾ
ਪਾਰਗਾ ਮੇਲੀਂ ਸੂਤਾ ਉਠੀਂ ਹਨੂਵੰਤਾ
ਅੰਜਨੀ ਕੇ ਪੂਤਾ ਨੌ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ
ਬੀਨ ਲਿਆਵੀਂ ਜਿਨ ਰੂ ਭੂਤਾ ਬੀਰ
ਬੀਰ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਕੰਪੇ ਸਰੀਰ ਦਸਰਥ
ਸੀਤਾ ਕੀ ਲੈਕਰ ਭੇਜੇ ਬੀਰ ਮੁਗਲ ਦੁਪਟਾ
ਪਹਿਨਕੇ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਹਨੂਮੰਤ ਧੀਰ ਸਬਦ
ਸਾਚਾ ਪਿੰਡ ਕਾਚਾ ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਤ੍ਰਮਾਰੇ ਇਲਮ ਕਾ

ਤਮਾਸ਼ਾ ॥ ਐ ਵੰਗਸਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ।
ਇਸ ਹਜ਼ਰਾਇਤ ਨੂੰ ੨੧੦੦੦ ਜਪ ਕਰਨਾ
ਅਰ ਫਿਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਵਕਤ
ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਤਦ ਇਹ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਦਾ ਰੋਟ ਅਰ ਨਿਆਜ਼ ਵਗੈਰਾ
ਦੇਣਾ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ
ਪੋਚਾ ਪਾਕੇ ਉਸ ਉਪਰ ਪੰਦ੍ਰਾ ਜੰਤ੍ਰ
ਲਿਖਣਾ ਉਸ ਉਪਰ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ
ਪਾਕੇ ਪਾਕੇ ਫਿਰ ਸਾਫ ਵੱਟੀ ਦਾ ਦੀਵਾ ਵਿਚ
ਰਖਣਾ॥ ਬੀਮਾਰ ਜਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਦੀਵੇ ਦੀ
ਲਾਟ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾਣਾ ਤੇ ਬਿਠਾਓ॥
ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ ਹਜ਼ਰਾਇਤ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ
ਉਪਰ ਫੂਕੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਹਾਲ ਜੋ ਦੀਵੇ
ਦੀ ਲਾਟ ਵਿਚੋਂ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਦਸੇਗਾ
ਜੇ ਕਦੀ ਵਕਤ ਅਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਕੁਛ ਨਜ਼ਰ ਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁੜ ਤੇ
੨੧ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁੜ ਧੂਆਂ ਵਿਚ ਤੇ
ਫਿਰ ਅਮਲ ਕਰੋ ਪੂਰਬ ਬਾਤ ਚੀਤਹੋ।
ਚੌਂਕੇ ਵਿਚ ਗੁੜ ਗੁਗਲ ਧੂਪ ਧੁਖ਼ਯਾਦਿ

ਚੌਕੇ ਮੇਂ ਰਖਕਰ ਸਾਧਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਇਸ
ਹਜ਼ਰਾਯਾਤ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੇ ਆਪ ਦੂਰ
ਦੇਸ਼ੋਂ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ
ਸੁਖ ਦੁਖ, ਰੂਹੋਂ ਸੇ ਮਿਲਾਪ ਅਰ ਹਰ
ਏਕ ਬਾਤ ਕੋ ਸਹੀ ਜਾਨ ਸਕੇਂਗੇ॥ ਪ੍ਰਹੇਜ਼
ਮਦਰਾ ਮਾਂਸਾਦਿ ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ
ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਗਰ ਯਹ
ਜਲਦੀ ਆਪਨਾ ਚਮਤਕਾਰ ਨ ਦਿਖਾਵੇ
ਤੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਤ ਹੋਣਾ, ਆਪ ਜ਼ਰੂਰ ਫਲ
ਹਾਸਲ ਕਰੇਂਗੇ। ਆਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਹੈ॥

ਭੂਤਾਦਿ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਉਪਾਇ

ਓੰ ਨਮੋ ਓੰ ਹ੍ਰਾਂ ਹ੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੂੰ ਨਮੋ ਭੂਤਨਾਯਕ
ਸਮਸਤ ਭੁਵਨ ਭੂਤਾਨਿ ਸਾਧਯ ਸਾਧਯ
ਹੂੰ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਿਧ ਕਰ ਲੇ ਫਿਰ
ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮੋਰ ਪੰਖ ਸੇ ਭੂਤਾਦਿ
ਲਗੇ ਜੀਵ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਝਾੜਨ ਕਰੇ॥

ਤੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤਾਦਿ ਸਭ ਭਾਗ ਜਾਵੇਂ ॥

ਦੂਸਰਾ ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਨਾਰ ਸਿੰਘਾਯ ਹਿਰਨ ਕਸ਼ਯ ਵਕਸ਼ ਸਥਲ ਵਿਦਾਰਣਾਯ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਵਿਆਪਕਾਯ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਸ਼ਾਕਿਨੀ ਕੀਲੋਨ ਮੂਲਨਾਯ ਸਤੰਭ ਉਦਭਵ ਸਮਸਤ ਦੋਸ਼ਾਨ ਹਨ ਹਨ ਸਰ ਸਰ ਚਲ ਚਲ ਕੰਪ ਕੰਪ ਮਥ ਮਥ ਹੂੰ ਫਟ ਠਹ ਠਹ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਜਪਤਿ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਊਪਰ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਭੂਤਾਦਿਕ ਲਗੇ ਕੋ ਝਾੜਨ ਕਰੇ ਤੇ ਸਭ ਭੂਤਾਦਿ ਭਾਗ ਜਾਵੇਂ ॥ ਝਾੜਨ ਮੋਰ ਪੰਖ ਸੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥

ਅੰਜਨ:- ਹੀਂਗ ਕੋ ਲਹਸਨ ਕੇ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਭੂਤ ਲਗੇ ਕੋ ਅੰਜਨ ਕਰਾਵੇ ਜਾ ਨਾਸਕਾ ਮੇਂ ਨਸਵਾਰ ਕੀ ਭਾਂਤੀ ਦੇਵੇ ਤੋ ਭੂਤਾਦਿ ਸਭ ਦੁਖਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਭਾਗ ਜਾਵੇਂ ਔਰ ਜੀਵ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇ

ਹੋਰ:- ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਪੀਪਰੀ ਸੇਂਧਾ ਲੂਣ ਗੋਰੋਚਨ ਇਨ ਸਭ ਕੋ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕਰ ਅੰਜਨ ਕਰੇ ਤੋ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਭਾਗ ਜਾਵੇਂ ॥

ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਨਾਰ ਸਿੰਘਾਯ ਅਤੁਲ ਵੀਰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮਾਯ ਘੋਰ ਰੌਦ੍ਰ ਮਹਿਸ਼ ਅਸੁਰ ਰੂਪਾਯ ਤ੍ਰੈਲੋਕਾਯ ਅਡੰਬਰਾਯ ਰੌਦ੍ਰ ਖੇਤ੍ਰ ਪਾਲਾਯ ਹੋ ਹੋ ਕ੍ਰੀਂ ਕ੍ਰੀਂ ਕ੍ਰਿਮਿਤ ਤਾੜਯ ੨ ਮੋਹਯ ੨ ਦ੍ਰੰਭਿ ੨ ਖੰਭੋਭਯ ੨ ਆਕ੍ਰੰਭਿ ੨ ਸਾਧਯ ੨ ਹ੍ਰੀਂ ਹ੍ਰਿਦਯੰ ਅਸ਼ਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਿਲਾਟੇ ਬੰਧਯ ਹ੍ਰੀਂ ਹ੍ਰਿਦਯੰ ਸਤੰਭਯ ੨ ਕਿਲਿ ੨ ਈਂ ਹ੍ਰੀਂ ਡਾਕਨੀ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਸ਼ਾਕਨੀ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਭੂਤ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਅਭੂਤ ਅਦੂਤ ਸ੍ਰਹਾ ਰਾਖਸ਼ਸੀ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਖਸ਼ਸੀ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਆਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਸਿੰਘਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਛਾਦਯ ੨ ਏਤੇ ਡਾਕਨੀ ਗ੍ਰਹੇ ਸਾਧਯ ਸਾਧਯ ਸ਼ਾਕਨੀ ਗ੍ਰਹੇ ਸਾਧਯ ੨ ਅਨੇਨ ਮੰਤ੍ਰੇਣ ਡਾਕਨੀ ਸ਼ਾਕਨੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸ਼ਾਚਾਦਿ

ਏਕਾਹਿਕ, ਦ੍ਵਾਹਿਕ, ਤ੍ਰਯਾਹਿਕ, ਚਤੁਰਥਿਕ
ਪੰਚਮਿਕ, ਵਾਤਕ, ਪੈਤਕ, ਸ਼ਲੇਸ਼ਮਿਕ
ਸੰਨਯਾਤ, ਵੇਲਰੀ, ਡਾਕਨੀ ਗ੍ਰਹਾਦਿ ਮੁੰਚ
ਮੁੰਚ ਸ੍ਵਾਹਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸ਼੍ਵਰੋ ਵਾਚਾ॥

ਪੀਛੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਕੇ ਮੋਰ ਪੰਖ ਯਾ ਕਿਸੀ ਲੋਹੇ ਸੇ ਯਾ ਛਪੜ ਕੇ ਪਾਣੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਦੇਵੇ ਤੋ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੂਤਾਦਿ ਦੋਸ਼ ਨਿਵਾਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇਂ। ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ ਝਾੜਤੇ ਸਮਯ ਇਕੀਸ ਦਫਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ॥

ਡਾਕਨੀ ਭੂਤਾਦਿ ਬੁਲਾਨਾ

ੴ ਨਮੋ ਆਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਕੋ ੴ ਨਮੋ ਜਯ ਜਯ ਨਰਸਿੰਘ ਤੀਨ ਲੋਕ ਚੌਦਾ ਭਵਨ ਮੇਂ ਹਾਥ ਵਾਥ ਓਂਠ ਵਾਥ ਨਯਨ ਲਾਲ ੨ ਸਰਵ ਵੈਰੀ ਪਛਾੜ ਮਾਰ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਣ ਰਖ ਆਦੇਸ਼ ੨ ਪੁਰਸ਼ ਕੋ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਾ ਆਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਕਰ ਜਲ ਕੋ ਅਭਿਮੰਤ੍ਰਤ ਕਰਕੇ ਰੋਗੀ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸੇ ਪੂਛੇ ਤੋ ਨਿਸ਼ਚਯ ਡਾਕਨੀ ਬੋਲੇ॥

ਡਾਕਨੀ ਕੇ ਬੋਲਣੇ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ

ੴ ਨਮੋ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੋਗਿਨੀ ਜੋਗਨੀ ਪਾਰ ਸ਼ਾਕਨੀ ਕਲਪਵ੍ਰਿਖ ਬੀਜ ਹ੍ਰਿ ਸ਼ਟੀ ਜੋਗਨੀ ਸਿਧ ਰੁਦ੍ਰਾਯ ਕਾਲ ਭੈਰੋ ਨਮੋ ਸਾਧਯ ਸਾਧਯ ਮਾਰਯ ਮਾਰਯ ਚੂਰ ਚੂਰ ਆਪਹਰ ਆਪਹਰ ਸ਼ਾਕਨੀ ਸਪਰਿਵਾਰੰ ਨਮ: ੴ ਗ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿ ੴ ਹ੍ਰੀਂ ੲ ਹ੍ਰੂੰ ਹ੍ਰੂੰ ੲ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਕਰ ਸਾਤ ਬਾਰ ਗੁਗਲ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰਤ ਕਰ ਓਖਲੀ ਮੇਂ ਮੂਸਲ ਸੇ ਕੂਟੇ ਤੋ ਯਹ ਚੋਟੇਂ ਡਾਕਨੀ ਕੇ ਲਗੇਂਗੀ, ਇਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਸਿਰ ਮੂੰਡੇ ਤੋ ਡਾਕਨੀ ਕਾ ਆਪ ਮੂੰਡਾ ਜਾਵੇ, ਇਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਉੜਦ ਮੰਤ੍ਰਤ ਕਰਕੇ ਡਾਲੇ ਤੋ ਉਸਕੇ ਘਰ ਆ ਬੋਲੇ ਔਰ ਜਲਨੇ ਲਗੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉੜਦੋਂ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਆਂਖੋਂ ਪਰ ਡਾਲੇ ਤੋ ਵੋਹ ਬੋਲ ਪੜੇ ਔਰ ਸਭ ਹਾਲ ਸੁਨਾਵੇ

ਝਾੜਾ- ਡਾਕਨੀ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕਾ॥

ੴ ਨਮੋ ਆਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਕਾ ਡਾਕਨੀ ਸਿਹਾਰੀ ਕਿਸਨੇ ਮਾਰੀ ਯਤੀ ਹਨੂਮੰਤ ਨੇ ਮਾਰੀ ਕਹਾਂ ਜਾਏ ਦਖਣੀ ਕਿਲ ਦੇਵੀ ਜਤੀ ਹਨੂਮੰਤ

ਨੇ ਦੇਖੀ ਸਾਤਵੇਂ ਪਾਤਾਲ ਗਈ ਸਾਤਵੇਂ ਪਾਤਾਲ ਸੇ ਕੌਣ ਪਕੜ ਲਾਯਾ ਜਤੀ ਹਨੂਵੰਤ ਪਕੜ ਲਾਯਾ ਏਕ ਤਾਲ ਦੇ ਏਕ ਕੋਠਾ ਤੋੜਾ ਦੋ ਤਾਲ ਦੇ ਦੋ ਕੋਠੇ ਤੋੜੇ ਤੀਨ ਤਾਲ ਦੇ ਤੀਨ ਕੋਠੇ ਤੋੜੇ ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਠੇ ਤੋੜੇ ਪਾਂਚ ਤਾਲ ਦੇ ਪਾਂਚ ਕੋਠੇ ਤੋੜੇ ਛੇ ਤਾਲ ਦੇ ਛੇ ਕੋਠੇ ਤੋੜੇ ਸਾਤਵਾਂ ਕੋਠਾ ਤੋੜ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੋਨੇ ਮੇਂ ਪੜੀ ਹੈ ਡਾਕਨੀ ਸਿਹਾਰੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਚਲਾ ਜਾਵੀ ਹਨੂਮੰਤ ਤੇਰੇ ਛੁਰੇ ਸੇ ਚਲਾ॥ ੴ ਨਮੋ ਆਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸ਼ਵਰੋ ਵਾਚਾ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਮੋਰ ਪੰਖ ਸੇ ਯਾ ਲੋਹੇ ਕੀ ਛੁਰੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਕਰੇ ਸਭ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਂ॥

ਡਾਕਨੀ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਜੰਤ੍ਰ

੭	੭	੯	੮
S	੫	੪	੬
੪	।।।	S	੧੧
੭।	੫	੧॥	॥

੧S	੬੬	੧	੨
੭	੪	੭	੯੧
S	=	੦।	੦।੦
੯	੧	S	੪੦

੧- ਸਫੇਦ ਸੋਲਾਂ ਪਰ ਲਿਖੇ ਜੰਤ੍ਰ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਲ ਮੇਂ ਘੋਲ ਕਰ ਪਿਲਾਨੇ ਸੇ ਡਾਕਣੀ ਸ਼ਾਕਨੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤਾਦਿ ਸਭ ਭਾਗ ਜਾਵੇਂਗੇ॥

ਸਭ ਦੋਖ ਨਾਸ਼ ਜੰਤ੍ਰ

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਲਾਭ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਭੀ ਪੜ੍ਹਣਾ ਹੈ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੀ ਬੁਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੋ॥

ਬੀਸੇ ਜੰਤ੍ਰ

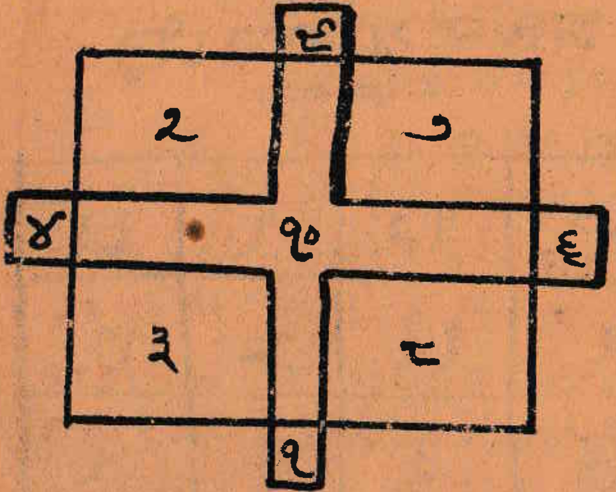

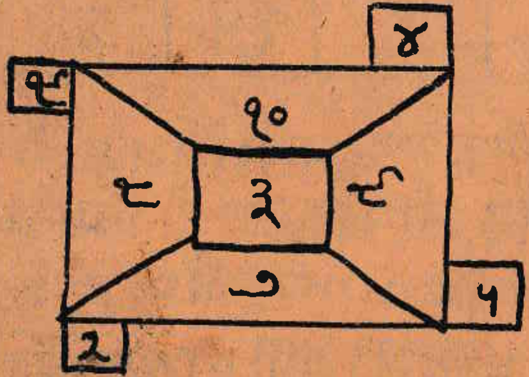

ਪਿਛੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਫੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਬੀਸੇ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੁਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਵਾ ਲੱਖ ਲਿਖਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ (ਦਸਾਂਸ਼) ਹਵਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬਾਕੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਿਖਕੇ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਦ ਸਵਾ ਲਖ ਸੰਖਯਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸ਼ਟ ਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਵਰਤੋ। ਬੁਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਪਾਸੇ ਚਲੇਗਾ। ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਮੁਕਦਮੇ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਆਦਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਤਕਲੀਫ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਛਾਯਾ ਛੁਪਾਇਆ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੋਲ ਪਿਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸਨ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ ਭੂਤਨੇ ਦਾ ਸਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਭੈੜੇ ਅਸਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਠਰਾਹ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲਈ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਣਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਬਿਨਾ ਸਿਧ ਕੀਤੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਟ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਭ ਸ਼ੁਭ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ

ਵਾਸਤੇ ਤ੍ਰੱਕੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ

੭	੫	੪	੧੧
੧੧	੧	੧੫	੬
੨੨	੮	੨	੪
੨੧	੧੧	੫	੧੬

ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਤੇ ਆਨਾਰ ਦੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਲਗਾਦੇ ਵਿਕਰੀ ਵਧੇ॥

ਮੁਹੱਬਤ

੭	੨	੧	੪
੪੭	੪੮	੩	੬
੪	੮	੪੫	੪੦
੪੬	੪੬	੪	੪੭

ਨਾਗ ਕੇਸਰ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਰੋਲੇ ਤੇ ਬੀੜੇ ਜੋ ਦੇਵੇ ਪਿਆਰ ਕਰੇ॥

ਨਕਸ਼-ਆਜ਼ਮ

ਮੁਹੱਬਤ

੨	੧੯	੧੬	੧੩
੬			੧੨
੧੫			੫
੧੭	੧	੩	੧੮

ਯਾ ਮੇਕਾਈਲ — ਯਾ ਦਰਦਾਈਲ — ਯਾ ਅਸਰਾਈਲ — ਯਾ ਇਸਰਾਫੀਲ

ਇਸ ਨਕਸ਼ ਆਜ਼ਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਫਲਾਨੀ .... ਧੀ .. .. ਦਾ ਮੁਹੱਬਤ ਫਲਾਂ ਪੁਤ ਫਲਾਣੀ

੩	੯	੧੬	੨
੧੨			੬
੫			੧੫
੧੮	੧	੮	੧੭

ਇਸ ਵਿਚ ਭੀ ਉਪਰ ਮੁਤਾਬਕ ਲਿਖਣਾ

ਮੁਰਗੀ ਦੇ ਦੋ ਆਂਡੇ ਲੈਕਰ ਦੋਨੋਂ ਪਰ ਸਫ਼ ੨੧ ਵਾਲੇ ਦੋਨੋਂ ਤਾਵੀਜ਼ ਕੇਸਰ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਖਣਾ, ਦੋਨਾਂ ਯੰਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਥੇ ਫਲਾਣੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰ ਦਰ ਮੁਹਬਤ ਫਲਾਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਫਲਾਣੀ ਦਾ ਲਿਖਕੇ ਦੋਨੋਂ ਅੰਡੇ ਚੁਲੇ ਹੇਠ ਦਬ ਦੇਣਾ ਅਰ ਉਸ ਜਗਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸੱਤ ਦਿਨ ਅੱਗ ਜਲਦੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਨਕਸ਼ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦੇਖੋ ਕਿਸਤਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬੇਤਾਬ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਗਲ ਨਾਲ ਆ ਚੰਬੜਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਇਤਨੀ ਤਪਸ਼ ਅਰ ਜਲਨ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਆਪਣੇ ਚਾਹਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨ ਲਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਦੇਰ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਉਹ ਹਰ ਵਕਤ ਇਹੀ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਪਜਾਲੇ ਰਜਕੇ ਪੀਵਾਂ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਥ

੨	੭	੬
੯	੫	੧
੪	੩	੮

ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਈਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਕਲੇਸ਼ ਕਲਪਨਾ ਰਹੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਉਪਰ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਪਤੀ ਵਸ ਹੋਵੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਹਾ ਮੰਨੇ ॥

ਅਗਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸੁਪਾਰੀ ਰੱਖ ਛਡੇ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਮਗਰੋਂ ਸੁਪਾਰੀ ਛਾਂਵੇਂ ਸੁਕਾਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖ ਲਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਖੁਆਏ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇਗਾ ॥

ਯੰਤ੍ਰ ਵਸ਼ੀ

੨੯੩

੧੩੨	੧੨੭	੧੩੪
੧੩੩	੧੩੧	੧੨੯
੧੨੮	੧੩੫	੧੩੦

ਇਹ ਯੰਤ੍ਰ ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਵਸ਼ੀ ਯੰਤ੍ਰ ਹੈ। ਨੌਚੰਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕੇਸੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਚੀ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਘੀ ਖੰਡ ਵਿਚ ਰਲਾਕੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਛਿਛਰੇ ਦੀ ਲਕੜੀ ਜਲਾਕੇ ਹਵਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸੂਰਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖੇ। ਇਕ ਵੇਰ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਕੇ ਮਿਲੇ। ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਹੈ।

ਯੰਤ੍ਰ

੭	੫	੧੧	੨
੮	੧੦	੯	੪

ਮੰਤ੍ਰ:- ਬਿਸਮਿਲਾ ਇਲਾਹਿਲਾ ਰਸੂਲਇਲਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰੇ॥

ਵਿਧੀ:- ਇਕ ਵਕਤ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਰ ੨੧ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਯੰਤ੍ਰ ਲਿਖੇ ਪੜ੍ਹੇ। ਯੰਤ੍ਰ ਉਪਰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਵਾਲ ਲਪੇਟਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਜਾਵੇ ਤੇ ਅਖੀਰਲੇ ਮਣਕੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਫਲਾਨੀ ਕੋ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰੇ ਕਹਿਣਾ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੇ ਆਪ ਖੁਦ ਉਹ ਬੁਲਾਵੇਗੀ ਅਗਰ ਕਾਰਜ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀ ਵੇਰ ੨੧ ਦਿਨ ਕਰੇ। ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪ ਪਾਸੋਂ ਤ੍ਰੁਟੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪ ਜਲਦੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨ ਹੋਵੋਗੇ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਵਸ਼ੀ

੧- ਬਿਸਮਿਲਾ ਲਾਇਲਾ ਲਾਹੇ, ਇਲਿਲਾ ਮਿਲਾਹੇ, ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਇਲਾ ਤੜਫਾਵੇ, ਇਲਿਲਾ ਵਕੀਲਾ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹਜ਼ਰਤ ਵਲੀ ਜਬਰਾਈਲਾ ॥

ਵਿਧੀ- ੧੦੧ ਮਣਕੇ ਦੀਆਂ ਛੇ ਮਾਲਾਂ ਰੋਜ਼ ਫੇਰਨੀਆਂ, ੨੧ ਦਿਨ ਜਪ ਕਰਨਾ ਇਕੋ ਜਗਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਲੈਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪਾਓ ਮੰਤ੍ਰ ੨੧ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਣਾ ॥

੨- ਲਾਇਲਾ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਇਲਿਲਾ ਕੈਦ ਕਰ ਮੁਹੰਮਦ ਮੇਲ ਕਰ ॥

ਵਿਧੀ- ਨੌਚੰਦੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ੧੧ ਮਣਕੇ ਦੀਆਂ ੧੧ ਮਾਲਾਂ ੧੧ ਰੋਜ਼ ਕਬਰ ਸਜਾਦੀ ਤੇ ਚਿਟੀ ਚਾਦਰ ਪਾਕੇ ਉਪਰ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਇਕ ਸੱਤ ਹਜਾਰ ਤੇ ਇਕ ਏਪਰ ਅਰਕੇ ਸਾ ਰੋੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਲਾਈ ਰਖਣਾ ਅਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਸਜੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਲੈਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਪਾਓ ਤਾਂ ਓਹ ਆਪਦੀ ਦਾਸੀ ਬਣਕੇ ਰਹੇਗੀ। ਵੇਮੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ॥

ਪ੍ਰਤਖਯ ਹਜਰਾਇਤ

ਮੰਤ੍ਰ- ਓਂ ਨਮ: ਕਾਮਾਖਯਾਯੈ ਸਰਵ ਸਿਧਯੈ ਅਮੁਕ ਕਰਮ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਅਸਯ ਮੰਤ੍ਰਸਯ ਵਿਗਨਕ ਰਿਸ਼ਿ: ਜਗਤੀ ਛੰਦ: ਕਾਮਾਖਯਾ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਣਵ: ਸ਼ਕਤੀ ਅਵਯਕਤ: ਕੀਲਕੰ ਅਮੁਕ ਕਰਮਣਿ ਜਪੇ ਵਿਨਿਯੋਗ:

ਓਂ ਅੰਗੁਸ਼੍ਠਾਭਯਾਂ ਨਮ: ਕਾਮਾਖਯਾਯੈ ਤਰਜਨੀ ਭਯਾਂ ਨਮ: ਸ੍ਵਾਹਾ ਸਰਵ ਸਿਧਯੈ ਮਧਮਾਂਭਯਾਂ ਵਸ਼ਟ ਅਮੁਕ ਕਰਮ ਅਨਾਮਕਾ ਭਯਾਂ ਹੂੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਕਨਿਸ਼ਟਕਾਂਭਯਾਂ ਵੈਸ਼ਟ ਸ੍ਵਾਹਾ ਕਰਤਲ ਕਰਪ੍ਰਿਸ਼ਟਾਭਯਾਂ ਅਸਤ੍ਰਾਯ ਫਟ। ਓਂ ਨਮੋ ਹ੍ਰਿਦਯਾਯ ਕਾਮਾਖਯਾਯੈ ਸ਼ਿਰਸੇ ਸ੍ਵਾਹਾ ਸਰਵ ਸਿਧਯਾਯੈ ਸਿਖਾਯੈ ਵਸ਼ਟ ਅਮੁਕ ਕਰਮ ਕਵਚਾਯ ਹੂੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਨੇਤ੍ਰ-ਤ੍ਰਯਾਯ ਵੈਸ਼ਟ ਸ੍ਵਾਹਾ ਅਸਤ੍ਰਾਯ ਫਟ ॥

ਧਯਾਨਮ- ਯੋਨੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸ਼ਰੀਰਾਯ ਕੁੰਜਵਾਸਿਨਿ ਕਾਮਦਾ। ਰਜਸ੍ਵਲਾ ਮਹਾ ਤੇਜਾ ਕਾਮਾਖਯੀ

ਪੜ੍ਹਾ ਪਾੜਤਾਂ ਸਦਾ ॥ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਨਾ ॥
ਗੁਗ਼ਗਲ ਕੀ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆਹੂਤੀ ਪ੍ਰਤੇਯੇਂ
ਕੀਦੇਵੇ ਔਰ ਮੇਢਲ ਕੀ ਰਾਖ ਕਰ ਰਖੇ ॥
ਰੂਈ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਤੀ ਕੋ ਤੇਲ ਕੇ ਦੀਪਕ ਮੇਂ
ਪਾਵੇ। ਪੂਜਾਦਿ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਏਕ ਬਾਲਕ ਕੋ
ਦੀਪਕ ਕੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਬਿਠਾਦੇ। ਆਪ ਪਛਿ
ਮੇਂ ਔਰ ਮੇਢਲ ਕੇ ਫੂਲ ਪਰ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ
ਜਲ ਡਾਲੇ। ਦੀਪਕ ਕੇ ਆਗੇ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖਕਰ
ਪੂਜਾ ਕਰੇ। ਮੇਢਲ ਕੀ ਰਾਖ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ
ਉਸਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਲਗਾਦੇ ਔਰ ਹਾਲ ਪੂਛੇ।
ਦਸ਼ਾਂਸ਼ ਆਹੂਤੀ ਦਸ਼ਾਂਸ਼ ਤਰਪਣ ਦਸ਼ਾਂਸ਼
ਮਾਰਜਨ ਕਰੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਯਾਹ
ਸਤਯਾ ਹਜ਼ਰਾਇਤ ਹੈ ॥

ਸਾਂਪ ਕਾਟੇ - ਘੀ ਸ਼ਹਦ ਮੱਖਣ ਮਿਰਚ ਪੀਸ
ਅਦਰਕ ਸੇਂਧਾ ਨਿਮਕ ਸਭ ਕੋ ਉਤਨਾ ਪਾਣ
ਨਕਸ਼ਾਤ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖ ਛੋੜੇ ਔਰ ਸਾਂਪ ਕੇ
ਕਾਟੇ ਕੋ ਦੇ ਤੋ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ॥ ਸਰੋਂ ਕੇ ਫੂਲ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ
ਸ਼ੁਹਾਂਜਨੇ ਕੇ ਬੀਜ ਕੀ ਸਾਤ ਪੁੜੀਏਂ ਔਰ ਅੰਜਨ ਕਰੇ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਵਸ਼ੀ

ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਕੇ ਆਪ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦਾ
ਨਾਮ ਜੰਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਹਰੇ ਕਨੂੰਏ ਸੂਤ ਵਿਚ
ਰਖਕੇ ਧਾਗਾ ਲਪੇਟ ਕੇ ਮਸਾਣ ਦਾ ਕਬਰਾਂ
ਵਿਚ ਦਬ ਦਿਓ ਤਾਂ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁਰਾਦ
ਬਰ ਆਵੇਗੀ ॥

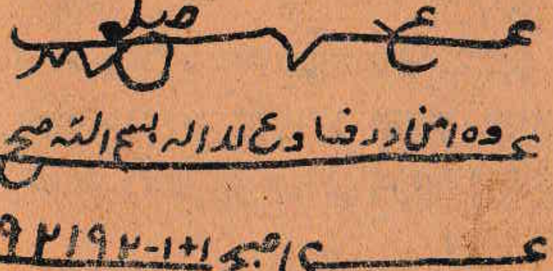

ਇਹ ਨਕਸ਼ਾ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਉਸਦਾ ਅਤੇ
ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਕਬਰ ਦਾ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ ਦਬਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ੪੦ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਮੁਰਾਦ ਬਰ ਆਵੇਗੀ ॥

ਪੰਦ੍ਰੀਆ ਮੰਤ੍ਰ

ਪ੍ਰਥਮੰ ਸ਼ੈਲ ਪੁਤ੍ਰੀਚ, ਦ੍ਵਿਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰਣੀ। ਤ੍ਰਿਤੀਯੰ ਚੰਦ੍ਰ ਘੰਟੇਤਿ ਕੂਸ਼ਮਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥਕਮ। ਪੰਚਮੰ ਸਕੰਧ ਮਾਤੇਤਿ ਖਸ਼ਟ ਕਾਤਯਾਯਨੀ ਚ। ਸਪਤਮੰ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਗੌਰੀਤਿ ਚ ਅਸ਼ਟਮਮ। ਨਵਮੰ ਸਿਧ ਦਾਤ੍ਰੀਚ ਨਵ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਕੀਰਤਤਾ॥

ਇਹ ਪੰਦਰੀਏ ਦਾ ਮੰਤਰ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਗਿ ਮਾਰਕੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਫਲ ਵਖਿਆਨ [ਤੋਂ] ਬਾਹਰ ਹੈ॥ ਸਵਾ ਲਖ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਸਿ[ਧ] ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦਸ਼ਾਂਸ਼ ਹਵਨ ਤਰ[ਪਣ] ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਤ[ਰ੍ਹਾਂ] ਦੀਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਵਿਆਧੀਆਂ ਆਦਿ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਯੁਕਤ ਹੈ॥ ਇਸਦੀ ਸਿਧੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸ[ਮ]

ਦਾ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੀਵ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੈ ਦੇ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਪੰਦਰੇ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਅਤੀ ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ॥

ਪੰਦਰੇ ਜੰਤ੍ਰ

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਸ਼ੀ- ਖਾਕੀ- ਬਾਦੀ- ਆਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਖਰ ਹਿੰਦਸਾ ਹਰ ਜੰਤ੍ਰ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ੨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਭਿੰਨ ੨ ਕੰਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲੋਕ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

ਆਤਸ਼ੀ		
੬	੧	੮
੭	੫	੩
੨	੯	੪

ਖਾਕੀ

੨	੭	੬
੯	੫	੧
੪	੩	੮

ਬਾਦੀ

੬	੭	੨
੧	੫	੯
੮	੩	੪

ਆਬੀ

੨	੯	੪
੭	੫	੩
੬	੧	੮

ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪੰਦ੍ਰੇ ਜੰਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ॥

1. ਆਤਸ਼ੀ ਪੰਦਰਾ ਜੰਤ੍ਰ ਜੋ ਪਿਛੇ ਲਿਖ ਆਏ ਹਾਂ, ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਵਰਤੇ, ਜੋ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਵਸ਼ੀ ਕਰਨ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਛੇਰਨ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਜਥਾ ਬੁਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਗਨੀ ਆਦਿ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਮਸੀ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਤਮੋਗੁਣੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2. ਦੂਸਰੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਖਾਕੀ ਜੰਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਜਿਸ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਗਡਿਆ ਯਾ ਦਬਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਉਪਰ ਭਾਰ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਫਲ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਧੁਖਾਇਆ ਯਾ ਸਾੜਿਆ ਭੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਤੀਸਰੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਬਾਦੀ ਜੰਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਗਾ ਦਰਖਤ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਯਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਜਗਾ ਲਟਕਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਹਵਾ

ਉਸਨੂੰ ਹਿਲਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਥੋਂ ੨ ਓਹ ਜੰਤ੍ਰ ਹਿੱਲੇ
ਤਾਂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ
ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਜਾਊ ਅਰ ਓਹ ਮਜਬੂਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸਦਾ
ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਟਕਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਜੋ
ਭੀ ਜੰਤ੍ਰ ਜਿਥੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਵਰਤੋ।

੪. ਆਬੀ ਜੰਤ੍ਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਲ ਵਿਚ ਜਾਂ ਜਲ
ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਨਦੀ ਦਰਯਾ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਛਡਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਚਾਲ
ਵਾਂਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੰਮ ਹਰ ਇਕ ਪਰ ਆਪ ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਵਰਤ
ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਯਾਦ ਰਖੋ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਕੋਈ
ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਓਹ ਫਲ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹਰ ਜੰਤ੍ਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਫਲ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਠੀਕ
ਤਰਾਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧ ਕਰ
ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਲ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਰ ਦਰਦ

੭੮	੨੧	੮੧	੨੨
੨੧	੫੭	੮੩	੭੮
੫੭	੪੪	੩੧	੨੧
੪੪	੭੮	੨੧	੧੪

ਇਸ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਹੋਕੇ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਹਰਜਗਾ
ਨਹੀਂ ਇਕੋ ਜਗਾ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ੧੧੧ ਜੰਤ੍ਰ
ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਿਖਣੇ, ਲਿਖ ਕਰ ਪਾਣੀ
ਵਿਚ ਤਰਾਉਣੇ। ੧੧੦੦੦ ਜੰਤ੍ਰ ਕੁਲ
ਲਿਖਣੇ ਹਨ ਤਦ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਿਰ ਪੀੜ, ਅੱਖਾਂ ਪੀੜ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ
ਸਿਰ ਬੰਨੋ, ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਟੇ ਮਾਰੋ।

ਜੰਤ੍ਰ ਬੀ ਪੁਜਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਲੀਏ

੩	੧੬	੯	੬
੮	੧੧	੧੪	੧
੧੦	੫	੪	੧੫
੧੩	੨	੭	੧੨

ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਗਲ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਂਝ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸਦੇ ਸੰਤਾਨ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਤਾਨ ਦੇਵੇਗਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਫਾਇਦਾ, ਜਿਨ ਭੂਤ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਪ ਤੇਈਆ ਚੌਥਾ ਨੇਤਰੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਲਾ

ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨਾਸ਼ ਹੋ

੪੧੩	੪੧੩	੪੧੩
੪੧੩	੪੧੩	੪੧੩
੪੧੩	੪੧੩	੪੧੩

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਅਸ਼ਟ ਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਬਰਸਤਾਨ ਵਿਚ ਜਲਾਵੇ ਜਾਂ ਦੱਬ ਕੇ ਦਫਨਾ ਦੇਵੇ॥ ਜੋ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੰਗ ਹੀ ਕਰੇ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮਸਾਣ ਦੀ ਸੁਆਹ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਅਗਨੀ ਹੇਠ ਦੱਬ ਦੇਵੇ। ਜਿਉਂ ੨ ਉਸ ਹੇਠ ਅੱਗ ਬਲੇ ਤਿਉਂ ੨ ਓਹ ਜਰਦ ਬੀਮਾਰ ਨਾਸ਼ ਹੀ ਹੋਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਵੇਗਾ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਡਾਇਣ ਲਗੀ ਕੋ

ਕਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਣ ਯਾ ਚੁੜੇਲ ਦਾ ਲਗਣਾ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਡਰ ਜਾਵੇ ਨੀਲਾ ਪੀਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਤੇ ਦਿਤਾ ਜੰਤ੍ਰ ਤੰਗ ਦੇ ਸੀਸ

ਤੇ ਕਾਲਾ ਧਤੂਰਾ ਲੈਕੇ ਉਸਨਾਲ ਲਿਖੇ ਤੇ ਗਲ ਪਾਓ, ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਡਾਇਣ ਛਲੇਲ ਵਗੈਰਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਨੀ ਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਾਲੇ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਓ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ॥

ਓਂ

ਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਂ

੯	੭੧	੩੪॥
੧੦	੫॥	੭
੮	੪	੫

ਕਲੀਂ ਹ੍ਰੀਂ

ਜੰਤ੍ਰ ਫਤਹ ਪਾਵੇ

੩੨	੩੮	੬੬
੧੨	੨੮	੧੬
੪੨	੪੮	੫੬

ਇਹ ਜੰਤਰ ਦੁਸਮਨ ਤੇ ਫਤਹ ਪਾਉਣ

ਲਈ ਹੈ ਜਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਹੁਤ ਗਾਲਬ ਹੋਵੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੰਗ ਅਰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ਕਾਗਜ਼ ਸਿਆਲਕੋਟੀ ਜਾਂ ਭੋਜ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਉਪਰ ਫਤਹ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਕਾ ਬੀਸਾ

੨	੪	੬	੪
੮	੨	੮	੬
੪	੬	੨	੮
੬	੮	੪	੨

ਇਹ ਬੀਸਾ ੨੧੦੦੦ ਲਿਖਕੇ ਸਿਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਆਹੀ ਕੇਸਰ ਦੀ ਅਰ ਕ[illegible]

ਤੇ ਕਾਲਾ ਧਤੂਰਾ ਲੈਕੇ ਉਸਨਾਲ ਲਿਖੇ ਤੇ ਗਲ ਪਾਓ, ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਡਾਇਣ ਕਲੇਸ ਵਗੈਰਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਨੀ ਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਾਲੇ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਓ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ॥

ਓ

ਆਂ ਸ਼ੀਂ

੯	੭੧	੩੪॥
੭੦	੫॥	੭
੮	੪	੫

ਕਲੀਂ ਕ੍ਲੀਂ

ਜੰਤ੍ਰ ਫਤਹ ਪਾਵੇ

੩੨	੩੮	੬੬
੧੨	੨੮	੧੬
੪੨	੪੮	੫੬

ਇਹ ਜੰਤਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਫਤਹ ਪਾਉਣ

ਲਈ ਹੈ ਜਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਹੁਤ ਗਾਲਬ ਹੋਵੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੰਗ ਅਰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ਕਾਗਜ਼ ਸਿਆਲਕੋਟੀ ਜਾਂ ਭੋਜ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਉਪਰ ਫਤਹ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਕਾ ਬੀਸਾ

੨	੪	੬	੪
੮	੨	੮	੬
੪	੬	੨	੮
੬	੮	੪	੨

ਇਹ ਬੀਸਾ ੨੧੦੦੦ ਲਿਖਕੇ ਸਿਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਆਹੀ ਕੇਸਰ ਦੀ ਅਰ ਕਲਮ

ਅਨਾਰ ਦੀ ਕਲਮ ਲਿਖਣਾ, ਤੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਰਤ ਰਖਣਾ ਬੂੰਦੀ ਜਾ ਰੋਟ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਹਰ ਮੰਗਲਵਾਰ ਵੰਡਣਾ। ਇਹ ਭੈੜੇ ਸੁਪਨੇ ਅਰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਤੇ ਕੀਤੇ ਕਰਾਏ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਦੀ ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਪੁਰਖ ਬਾਤਚੀਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਜਾਨਣਾ।

ਹਲਕਾਏ ਕੁਤੇ ਦੇ ਕਟੇ ਵਾਸਤੇ

੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯

ਇਹ ਲੇ ਲਿਖਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜੰਤ੍ਰ ੮੧ ਜਾ ੯੯ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ

ਲਿਖੋ ਅਰ ਸਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਦਰਜਾ ਜਾ ਲੂਣ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਵਗਾ ਦੇਣਾ ਫਿਰ ਇਕ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਨ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਕੇਸਰ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਅਰ ਗਾਲੜ ਦੀ ਪੂਛ ਦੀ ਕਾਨੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਖੋ ਅਰ ਧੋਵੋ। ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਹਲਕਾਏ ਕੁਤੇ, ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਕਰਕੇ ਜੋ ਤਕਲੀਫ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਘੋਲ ਪਿਲਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹਲਕਾ ਦੇ ਸ਼ਰੂਰ ਹੋਣ। ਨਾਲ ਘਾਓ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਨੁਸਖਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਓਸ ਘਾਓ ਨੂੰ ਦਿਓ। ਘੀ ਨਾਲ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟਕੇ ਦਿਓ, ਲਾਲ ਮਿਰਚ ਤੇਲ ਥੋੜਾ ਘਾਓ ਦਾ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਵੀਜ਼ ਉਸਦੀ ਜ਼ਖਮੀ ਅੰਗ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਨਜ਼ਰ ਸਿਧ ਜੀ

ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਜਾ ਛਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੇਸਰ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਗਲ ਬੰਨੇ ਜਾ ਘੋਲਕੇ ਪਿਲਾਵੇ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖੁਲਾਵੇ, ਫਕੀਰ ਓਹ ਹੋਣ ਜੋ ਘੋਰ

ਬਾਹਰੋਂ ਤਜਾਗੀ ਹੋਣ, ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਆਪ ਖੁਦ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਬ੍ਰਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਤਾਤਰਾਂ ਦੇ ਦੋਖ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੰਤ੍ਰ				
ਨਾ	ਹ	ਰ	ਸ੍ਰਿ	ਪ
ਜੀ	ਸ	ਹ	ਣ	ਦੇ
ਸ਼	ਨਿ	ਵਾ	ਰ	ਣ:
ਹ	ਨ	ਹ	ਨ	ਤ
ਪ	ਤ	ਪ	ਸ੍ਵਾ	ਹਾ

ਜੰਤ੍ਰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਸਤੇ

ੴ ਅਗੇ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕੁੱਖ ਉਪਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਠਰਾਹ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਬਚੇ ਮਰ ਜਾਵਣ ਤਾਂ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ

ਗਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਛਾਯਾ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੋਲ ਪਿਲਾਵੇ, ਤਾਪ ਜੂੜ ਤੇਈਆ ਚੌਥਾ ਨੇਤਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੀ ਲਾਭ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥

ੴ ਤ੍ਰਾਦ

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਨਿਵਾਰਣ: ਦੋਸ਼

ਜੰਤ੍ਰ ਅਧੇ ਸਿਰ ਦੀ ਪੀੜ ਲਈ

ੳਂ	ਨਮੋ	ਸੂਰਜੋ	ਮਮ
ਪੀ	ੜਾ	ਹਰ	ਣਮੂ

ਕੇਸਰ ਨਾਲ ਲਾਲ ਕਨੇਰ ਦੀ ਕਾਨੀ ਨਾਲ

ਲਿਖਕੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਬੰਨੇ ਜੇਕਰ ਲਤਦੀ ਪੀੜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਤ ਨਾਲ ਬੰਨੇ। ਜੇਕਰ ਦਰਦ ਗੀਹ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਵੀਤ ਵਿਚ ਮੜ੍ਹ ਕੇ ਜਿਥੋਂ ਪੀੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ ਬੰਨੇ ਸਭ ਪੀੜ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਿਸਚਾ ਜਾਣੋ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਦਾੜ੍ਹ ਪੀੜ ਦਾ

ਇਹ ਦਾੜ੍ਹ ਪੀੜ ਦਾ ਮੰਤ ਅਰ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਹੈ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ॥

ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਇਸਨੂੰ ਸਿਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ੨੧੦੦੦ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ॥

ੳਂ ਹਾੜ ਹਾੜੇ ਉਪਜੇ ਕੀੜੇ ਚਾਰ ਬਰਸ ਕੀ ਬਾਂਧੋ ਪੀੜੇ ॥ ਪੀੜਾ ਹਟੈ ਕੀੜਾ ਮਰੈ ਪਿੜ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਰਖਿਆ ਗੁਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਰੈ ਹਮਰੀ ਭਗਤ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ [illegible] ਨਮ:

ਲਿਖਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ॥ ੳਂ ਨਮੋ ਨਰ ਸਿੰਘਾਯ ਸਰਬ ਪੀੜਾ ਵਿਨਾਸ਼ਨਮ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਵਸੀਕਰਨ

ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ੪੧ ਦਿਨ ਇਕ ਆਪਣੀ ਭੁਖ ਰਖਕੇ ਰੋਟੀ ਸੁਚੀ ਦੇ ੨ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਹਰ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਲਿਖੋ॥ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਤੇ ਕੁਤੇ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ, ੪੧ਵੇਂ ਦਿਨ ਕੁਤੇ ਨੂੰ ਕਹਣਾ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖੋ॥

ਲਾ ਮੇ ਵਿ ਲਾ ਨ ਰ ਕ
[illegible]
[illegible]
ਫਲਾਣੀ ਧੀ ਫਲਾਣੀ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਦਾੜ੍ਹ ਪੀੜ ਦਾ

ਸਫਾ ੪੪ ਉਪਰ ਦਾੜ੍ਹ ਪੀੜ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਿਧ ਕਰਨੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜੰਤ੍ਰ ਨਾਲ ਰਲਾਕੇ ਵਰਤੋ॥

ਉਪਰਲੀ ਦਾੜ੍ਹ:- ੴ ੴ ੧੧ ੫੦੭

ਹੇਠਲੀ ਦਾੜ੍ਹ:- ੴ ੧੧ ੫੦੭

ਇਹ ਨਕਸ਼ ਲਿਖਕੇ ਹੇਠਲੀ ਦਾੜ੍ਹ ਲਈ ਹੇਠਲਾ, ਉਪਰਲੀ ਵਾਸਤੇ ਉਪਰਲਾ ਨਕਸ਼ ਕਾਗਜ਼ ਉਪਰ ਲਿਖਕੇ ੪੪ ਸਫੇ ਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ੧੬ ਵੇਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਫਿਰ ਉਸ ਉਪਰ ਸੱਤ ਪੈਸੀ ਪਿਛਰ ਲੀਮੇ ਕਿਲ ਰਖਕੇ ਪੰਜ ਵੇਰ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੋ ਕੁਲ ੨੧ ਵੇਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਾਗਜ਼ ਨਕਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਉਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ॥ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਸੁੱਜਾ ਹੋਵੇ, ਪੂਰਬ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਾਕੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿਓ ਤੇ ਦਲੀਜ ਵਿਚ ਮੇਖ ਲਾਕੇ ਕਿਲ ਠੋਕੋ ਹਰ ਵੇਰ ਮਰੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਦਾੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪਕੜੇ ਤੇ ਛਡੇ ਸੱਤ ਕਿਲ ਗਡਣ ਤਕ ਪੀੜਾਂ ਹੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਉਸ ਦਿਨ ਲੂਣ ਨ ਖਾਵੇ ਮਿਠਾ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਅਰ ਸ਼ਿਵ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਜਾ ਬਚਿਆਂ

ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਕੇ ਤੋਰਦੇ ੨ ਪੀੜ ਦਰਦ ਹਟ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਖਾ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਦਰਦ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥

ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਈ ਕੁਲਾਂ ਤੇ ਜਾਤਾ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮੋਖ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਅਰ ਵੀਰਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।

ਫਤਹ ਨਾਮਾ

ਅਖੀਂ ਘੱਟਾ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਰੱਤਾ॥
ਥਿਰ ਥਿਰ ਤਕੇ ਬੋਲ ਨ ਸਕੇ॥
ਮਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ॥

ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਚਾਰੇ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਹੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਜਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ

ਜਪ ਉਚਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਆਪਦੇ ਰੂਬਰੂ ਇਕ ਲਫ਼ਜ਼ ਬੋਲਨ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ॥

ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼

ਰੋਚੀਦੇ ਔਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਦੀ ਲਕੜੀ ਇਹ ਆਮ ਕਰਕੇ ਨਿੰਮ ਦਾ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲਿਆਵੇ, ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੂੰ ਨਿਓਂਦਰਾ ਦੇ ਆਵੇ ਤੇ ਔਤਵਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਆਵੇ ਅਰ ਬਿਲੀ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਵਾਲ ਭੀ ਲਿਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਭਸਮ ਕਰ ਲਵੇ। ਫਿਰ ਜਿਸ ਜਗਾ ਸੁੱਟੇ ਓਹ ਘਰ ਮੈਦਾਨ ਜੰਗ ਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਝਗੜਾ ਫਸਾਦ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ ਸੁਖ ਦੀ ਉਥੇ ਆਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਰਦਾ ਭਸਮ ਭੀ ਮਿਲਾ ਲਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਭੀ ਉਸ ਰਾਖ ਨੂੰ ਸੁਟੋਗੇ ਤਾਂ ਭੂਤਨੇ ਹੀ ਉਥੇ ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ ॥

॥ ਨਿਸਚਾ ਜਾਨੋ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਕਾਨ ਪੀੜ

੮	੨	੨੯	੩੨
੧੫	੧੨	੩	੭
੧	੯	੧੬	੩੮
੧੧	੨੪	੯	੪

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਨਾਰ ਦੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਕੰਨ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋ ਤਾਂ ਕੰਨ ਦੀ ਦਰਦ ਹਟ ਜਾਵੇ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਹੁਬ

੭	੨	੧	੪
੪੭	੪੮	੩	੬
੪	੮	੪੫	੪੦
੪੬	੪੬	੪	੪੭

ਗੋਰੋਚਨ ਅਰ ਕੇਸਰ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਬਾਂਹ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਓਹ ਪਾਣੀ ਭਰੇ ਤਾਬੇ ਦਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਹੁਬ

١٣	١١	੪	١١	੪	٥١١	عص
੯	੯	੯	੭	٢١	੮	੪
੪੪	੪	॥	١٤	٨١	١੪	੯

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਬਾਲੇ ਲਿਖਕੇ ਜਜੇ ਹਬ ਵਾਲੇ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਸੋਮਵਾਰ ਜਾ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲਪੇਟਕੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾੜੇ ਇਸਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਦਿਲ ਇਤਨਾ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਉਹ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਹਬੂਬ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂ। ਜੰਤ੍ਰ ਸੁਰਖੀ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਜਾਣ॥

		੯		
		੩		
੫	੭	੧੦	੪	੮
		੩		
		੧		

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਦਹਲੀਜ਼ ਹੇਠ ਦੱਬਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਲੇ ਸਭ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਹੁਬ

ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇਕ ਰੋਟੀ ਸੁੱਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਟੁਕੜੇ ਕਰੋ ਅਰ ਉਸ ਉਪਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ਤਿੰਨਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਤੇ ਲਿਖੋ। ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅਰ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਖੁਲਾਵੇ ਅਰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਟੁਕੜਾ ਖੁਲਾਵੇ ਵਕਤ ਕਹੇ ਕਿ ਅਗਰ ਮੁਹਬਤ ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ॥

بدوح ا ح ع ص ق م

ج ی ر ا ح ساحر صفق ۲ ب

ਉਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਅਰ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਅਰ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ।

ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਲਿਖਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਵੇ ਫਿਰ ਵਰਤੇ॥

ਹੱਬ

੨	੭	੬	ਫਲਾਨੀ ਦੀ ਫਲਾਨੀ	੪	੩	੮
੯	੫	੧	ਦਰ ਮੁਹਬਤ ਫਲਾਣ ਪੁਤ੍ਰ ਫਲਾਣੀ	੯	੫	੧
੪	੩	੮		੨	੭	੬

ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਤਮ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਘਰੋਂ ਤੋਂ ਰੁੱਸਕੇ ਜਾਂ ਲੜਕੇ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖਕੇ ਕਿਸੇ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਦਿਓ। ਜਿਉਂ ੨ ਹਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏਗੀ ਤਿਉਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਆਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪਤੀ ਵਸ਼

ਕਿਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਵਰਤੇ ॥

ਮਮ — ਪਤੀ

੨	੭	੬
੯	੫	੧
੪	੩	੮

ਪਤੀ — ਮਮ

ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਪਤੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ॥

ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਪਾਵੇ

੧੬	੧੧	੧੮
੧੭	੧੫	੧੩
੧੨	੧੯	੧੪

ਚੌਰਾਹੇ ਦੀ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਹੁਬ

ਕਾਮਰੂ ਦੇਸ਼ ਸੇ ਆਈ ਕੁਮੱਖਜਾ ਦੇਵੀ
ਜਹਾਂ ਬਸੇ ਇਸਮਾਈਲ ਜੋਗੀ ॥
ਇਸਮਾਈਲ ਜੋਗੀ ਕੀ ਲਾਗੀ ਫੁਲਵਾੜੀ
ਜਹਾਂ ਬਸੇ ਲੂਣਾਂ ਚਮਾਰੀ ॥
ਜਹਾਂ ਜਾਣੇ ਹਮਾਰੇ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਬਾਸ
ਸੋ ਸੋ ਆਵੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ॥
ਦੋਹਾਈ ਲੂਣਾਂ ਚਮਾਰੀ ਕੀ ॥

ਵਿਧੀ:-
ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਵਗੈਰਾ ਕਰਕੇ ਅਗਨੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਇਕ ਲੌਂਗ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਲੋਬਾਨ ਦੀ ਧੂਣੀ ਧੁਖਾਵੇ ॥ ਅਗਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆਰਾਂ ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ ਅਤੇ ਲੌਂਗ ਧੁਖਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਗਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰ ਮੰਗਲ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ੨੧ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੂਕ ਉਸ ਦਮ ਕਰੇ ਤੇ ਜਿਸਦੀ ਪਿਠ ਤੇ ਮਾਰੇ ਓਹ ਆਸ਼ਕ ਬਣ ਜਾਵੇ ॥

ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਨ ਕਰੇ ਵਰਨਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਧ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ॥

ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦੀ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਬਾਲੇਖ ਮੇਖ ਸੇਖ ਇਹ ਸੱਤ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਫੂਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਆਪਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਪ ਚਾਹੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਕਰੇ ਜਾਓ

ਇਸ ਦਾ ਸਵਾ ਲਖ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ੭ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਠਾ ਭੋਜਨ ਖੁਆਓ॥

ਮਾਹਵਾਰੀ ਠੀਕ ਹੋ

੧	੮	੧੨੫	[illegible]
੧੯	੧੮	੧੦	੧੬
੯੯	੧੭	੧੦	੬੧
੯੯	੩੦	੩	੪੩

ਇਹਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਮਾਹਵਾਰੀ ਖੂਨ ਮੁਆਫਕ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥

ਹੁਬ

ਕਾਮਰੂ ਦੇਸ ਕਾਮਿਆ ਦੇਵੀ, ਜਹਾਂ ਬਸੇ ਇਸਮਾਈਲ ਜੋਗੀ, ਇਸਮਾਈਲ ਬੋਈ ਬਾੜੀ, ਫੂਲ ਚੁਣੇ ਲੂਣਾਂ ਚਮਾਰੀ, ਫੂਲ ਬਿਖਰੇ, ਫੂਲ ਮੇਂ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਬਸੇ, ਜੋ ਕੋ ਲੇ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਬਾਸ ਸੋ ਚਲ ਆਵੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ, ਤੇ ਛੂਟੇ ਨਹੀਂ ਤੋ ਇਨ ਕਾ ਹੀਂਗਾ ਫੂਟੇ; ਗੁਰੂ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਹਮਾਰੀ ਭਗਤ ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸ਼੍ਵਰ ਮਹਾਂਦੇਵ ਕਾ ਵਾਚਾ ਚਲੇ, ਬਾਬੂ ਟਲੇ ਤੋ ਤੀਨ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪੜੇ, ਲੂਣਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕੁਟੰਬ ਮੇਂ ਪੜੇ॥

ਵਿਧੀ:- ਇਸ ਦਾ ੨੧੦੦੦ ਜਪ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਕਤ ਮੋਤੀਏ ਦੇ ਫੁਲ ਉਪਰ ਸਾਤ ਵੇਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਫੁਲ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁੰਘਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵਸ ਹੋਵੇ॥

ਜੇਕਰ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਜਾਂ ਨਹਿਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠਕੇ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਨ ਦੇ ਵਕਤ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਰ ਫਿਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਓ॥

੧. ਜੇਕਰ ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੁਹਾਰੇ ਦੀ ਮਿਟੀ, ਹਟ ਹਟ ਔਰ ਮੋਰ ਦਾ ਪੱਤਾ ਆਪਣੇ ਵੀਰਜ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬੰਨ ਰਖੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਇਕ ਗੋਲੀ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਮਨੀ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਰ ਜੋ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਰੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਨੁਸਾਰ ਚਲੇ॥

੨. ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਰਾਖ ਲਿਆਵੇ ਉਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਥੁੱਕ ਜਾਂ ਵੀਰਜ ਮਿਲਾਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਨ ਤੇ ਮਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਖੁਆਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ॥

੩. ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਜੋ ਕੰਘੀ ਨਾਲ ਝੜਦੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਲਾਕੇ ਆਪਣੇ ਵੀਰਜ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਉਪਰ ਲੇਪ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭੋਗ ਕਰੇ। ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ॥

੪. ਆਪਣੇ ਵੀਹ ਨਹੁੰ ਮੰਗਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕੱਟ ਕੇ ਸੁਕਾ ਰਖੇ ਅਰ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਕੇ ਫਿਰ ਮੁਸ਼ਕ ਕਾਫੂਰ ਗੁਲਾਬ ਕੇਸਰ ਵਿਚ ਤਰ ਕਰਕੇ ਸੱਤ ਵੇਰ "ਬਿਸਮਿਲਾ ਰਹਿਮਾਨ ਉਲ ਰਹੀਮ" ਪੜ੍ਹਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਜਲਾਕੇ ਰਾਖ ਕਰ ਲਵੇ ਅਰ ਰਖ ਛੱਡੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹੀ ਫਰੇਫਤਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇ॥

੫. ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਇਕ ਲੌਂਗ ਆਪਣੀ
ਮਣੀ ਵਿਚ ਤਰ ਕਰਕੇ ਛਾਵੇਂ ਸੁਕਾ ਰਖੇ। ਜਿਸ ਨੂੰ
ਖੁਲਾਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਸੀ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ

੬. ਐਤਵਾਰ ਪੁੱਖ ਨਛੱਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅੱਕ ਦੀ ਜੜ੍ਹ
ਉਖਾੜਕੇ ਲੈ ਆਵੇ। ਫਿਰ ਭੇਡ ਦੇ ਖੂਨ ਅਰ ਚੰਬੇਲੀ
ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਖਰਲ ਕਰਕੇ, ਸੁਰਮਾ ਕਰਕੇ, ਸੁਰਮੇ
ਵਾਂਗਰ ਕਾਜਲ ਬਣਾਵੇ। ਇਹ ਕਾਜਲ ਪਾਕੇ
ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਿਲਾਵੇ ਉਹੀ ਜਾਨ ਨਿਸਾਰ ਹੋ

੭. ਕੇਵਿਆਣੀ ਦੇ ਫੁਲ, ਲਾਜਵੰਤੀ ਦੇ ਫੁਲ, ਅ
ਗੋਰੋਚਨ ਪੀਸਕੇ ਸ਼ਹਦ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਬਣਾ ਲਵੇ।
ਘਿਸਾਕੇ ਮਥੇ ਤੇ ਤਿਲਕ ਲਗਾਵੇ ਜੋ ਦੇਖੇ ਸੋ ਦਾਸ ਹੋ

੮. ਭੰਗਰਾ, ਕੇਸਰੂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਗੋਰੋਚਨ ਨਾਲ ਪੀਸਕੇ
ਗੋਲੀ ਬਣਾ ਲਵੇ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਕਤ ਘਿਸਾਕੇ ਤਿਲਕ
ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਮਾਨ ਇਜ਼ਤ ਕਰਨ।

...ਰ ਦੀ ਲਕੜੀ ਦਾ ਬੂਰਾ ਅਰ ਮੁਸ਼ਕ
...ਬਰ ਲੈਕੇ ਪੀਸਕੇ ਦੰਦਾਂ ਤੇ
...ਸਲਾਮ ਕਰੇ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੁਕਮ
...ਬਰਦਾਰ ਰਹੇ॥

ਰਹੇ।)
ਬੈਠਕੇ ...
ਜਿਧਰ ਹੋ ਜਾ॥

੧੦. ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਉਖਾੜ ਲਿਆਵੇ
ਰ ਘਿਸਕੇ ਮਥੇ ਤੇ ਲਗਾਵੇ ਅਰ ਸਭ ਤੇ ਵਸ਼
ਣਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇ।

੧੧. ਛਤਰੀ ਦੇ ਫੁਲ ਪੁੱਖ ਨਛਤ੍ਰ ਵਿਚ ਸ਼ਹਦ
ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਜਿਸ ਮਰਦ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਖੁਲਾਵੇ
ਤਾਂ ਉਹ ਮਰਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਨ ਕਰੇ॥

੧੨. ਸਫੈਦ ਕੱਕੜ ਸਿੰਘੀ, ਪੋਹਕਰ ਮੂਲ, ਅਰ
ਤਗਰ ਅਰ ਮੋਰ ਦੇ ਪਰ ਕਤਰਕੇ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ
ਲੈਣਾ। ਚੂਰਨ ਦੀ ਚੁਟਕੀ ਜਿਸ ਉਪਰ ਪਾਵੇ
ਸੋਈ ਮੁਹਬਤ ਅਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੇ॥

੧੩. ਛੋਟੀ ਲਾਚੀ, ਬਚ, ਕਕੜ ਸਿੰਗੀ, ਕੇਸੂਆ
ਸਭ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਲਵੇ।
ਜਿਸ ਜਗਾ ਗੋਲੀ ਦੀ ਧੂਣੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹ
...ਰ ਸਭ ਪਿਆਰ ਕਰਨ॥

੧੪. ਭੂੰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੋਮ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਪੀਸਕੇ ਸੂਪੇ
ਦਾ ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਤਾਂ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੂਰ ਹੋਣ।
੧੫. ਘਿਸੀਦੇ ਪਾਥਲੇ ਦਾ ਧੂਆਂ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੂਰ

ਜੰਤ੍ਰ ਬੀਸਾ

੨	੮	੧੦
੭	੯	੪
੧੧	੩	੬

ਐਤੂਵਾਰ ਯਾ ਮੰਗਲਵਾਰ ਲਿਖਕੇ ਤਾਂਬੇ ਵਿਚ ਮੜ੍ਹਾਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ, ਸਰਬ ਰਖਯਾ ਹੋ॥

ਮੁੰਦਰਾ

ਯਾ ਗੌਂਸ ਤੇਰੀ ਮਦਦ
ਤੇਰੀ ਫੌਜ ਤੇਰੀ ਪੌਂਸ॥

ਪੰਜ ਲਖ ਜਪ ਕਰਨਾ, ਸਿਣੇ ਵਾਦਲਾਂ ਦੇਣੇ ਜਿਧਰ ਜਿਸ ਤਰਫ਼ ਚਲਾਓ ਚਲੇਗਾ॥ ਆਸ ਕਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਫਤਹ ਪਾਉਣੀ ਮਾਂਗਣ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ॥

ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਯਾਦਾ ਹੋ

ਜਲ ਖੋਲ੍ਹੂ ਫਲ ਖੋਲ੍ਹੂ
ਫਲ ਕੀ ਖੋਲ੍ਹੂ ਲੌਅ॥
ਆਪਨੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹੂ
ਚਾਰ ਕੂਟ ਕੀ ਗਾਹਕੀ ਹੋ॥
ਆਗਾ ਖੋਲੇ ਜਬਰਾਈਲ
ਪਿਛਾ ਖੋਲੇ ਮੇਕਾਈਲ॥
ਖਬਾ ਖੋਲੇ ਅਸਰਾਫੀਲ
ਪੈਰ ਖੋਲੇ ਜੋਰ ਜਬਰਾਈਲ॥
ਸਿਰ ਖੋਲੇ ਤਖਤ ਰਬ ਲਾ ਆਲਮੀਨ॥
ਦਰ ਮੈਂ ਮਦਦ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਜ਼ਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪੀਰ॥

ਸਵਾ ਲਖ ਜਪ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਤਾ ਅਖੀਰ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਜ਼ਰ ਦੀ ਨਿਆਜ਼ ਦੇਣੀ॥ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਪਾਠ ਕਰਨਾ॥ ਵਾਦਲਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ

ਦੇਵੀ ਤੇ ੧੦੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਗਦੀ ਤੇ ਬੈਠਨਾ ॥

ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣ

ਚਾਰੇ ਯਾਰ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਲੇ ਆਪ ਰਸੂਲ,
ਮੈਂ ਦਾਮਨ ਤੇਰੇ ਲਗਿਆਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਮਕਸੂਦ
ਹਜ਼ੂਰ ਪੰਜ ਰੁਪੈ ਰੋਜ਼ ਦੇਵੀਂ ਦੇ ਮੁਅੱਕਲਾ ਦੇਵੀਂ ਦੇ
ਜੇ ਨਾ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਭੈਣ ਨਾਲ ਜ਼ਨਾਂ ਕਰੇ
ਤੈਨੂੰ ਖੁਆਜੇ ਖ਼ਿਜ਼ਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਮੁਅੱਕਲਾ, ਦੇ
ਦੁਹਾਈ ਮੁਅੱਕਲਾ, ਦੇ ਦੁਹਾਈ ਮੁਅੱਕਲਾ

ਵਿਧੀ:- ਚਲਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠਕੇ ਸਵਾ ਲਖ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ॥ ਨਿਆਜ਼ ਪਹਿਲੇ-ਵਿਚ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਵ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੇ ਦੇਣੀ ॥

ਰੋਜ਼ ੨੧ ਪਾਠ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ (੫) ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਗ਼ਾਇਬ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕਈ ਵੇਰ ਲੋਕਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੈ ॥

ਬੀਸੇ ਯੰਤ੍ਰ

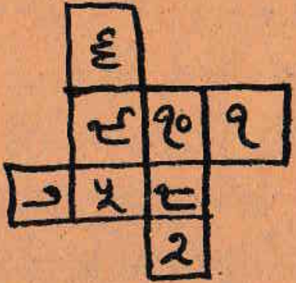

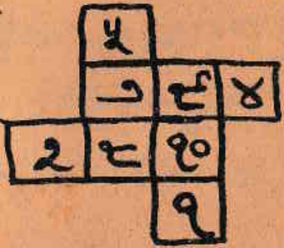

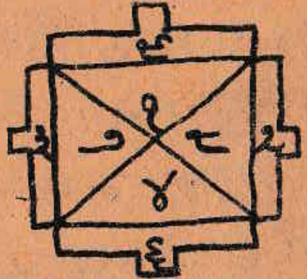

ਇਹ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਯੰਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕੁਛ ਕੁ ਨਮੂਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਿਧ ੨੫੦੦੦੦ ਲਿਖਿਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਫਿਰ ਹਰ ਜਗਾ ਵਰਤੋ ॥

ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ਼ ਪੁਰਖ

ਓਂ ਮੋਹ ਕਾਮਣ ਗਾਤਾ ਮਾਤਾ ਸਿਰ ਵੰਦਾ ਮੁੰਦਰਵੰਨਾ। ਮੈਂ ਧਿਜ ਬਾਂਧੋ ਆਪਣੋ ਜਿਉ ਵੱਢੇ ਬਾਂਧੋ ਗਾਣੈ ਡੋਲੈ, ਮੈਂ ਧਿਜ ਬਾਂਧੋ ਮੂਲਨ ਡੋਲੈ ਜਾਣੈ ਬਾਂਧੋ ਜਣਪਤ ਬਾਂਧੋ ਏਕ ਸਾਸੂ ਨਣਦ ਏਕ ਸਉਕਣ ਬਾਂਧੋ ਜਬ ਲਗ ਜੀਵੈ ਤਬ ਲਗ ਬਾਂਧੋ ਚਾਣਜ ਮੂਆ ਧਾਵ ਇਥੇ ਪਲਾਟ ਇਜਤੁ ਅਮਕਉ ਅਉਰ ਕਲਗ ਜਾਇ ਤੌਂ ਤੂੰ ਅਮੁਕ ਪਕੜੀ ਤਾ ਨਾਥ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਫੁਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸੋ ਵਾਚ ਨਮਹ:

ਵਿਧੀ:- ਰੰਨਜਾ ਦਾ ਕਤਿਆ ਸੂਤ ੨੧ ਤੰਦ ਇਕੀ ਗੀਢਾਂ ਦੇਕੇ ਹਰ ਗੀਢ ਤੇ ੨੧ ਵਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਤੇ ਖਿਉਤ ਦੀ ਧੂਣੀ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਫਿਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਪੁਰਖ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਕਹੇ ਲਗੇਗਾ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਬੀਸਾ

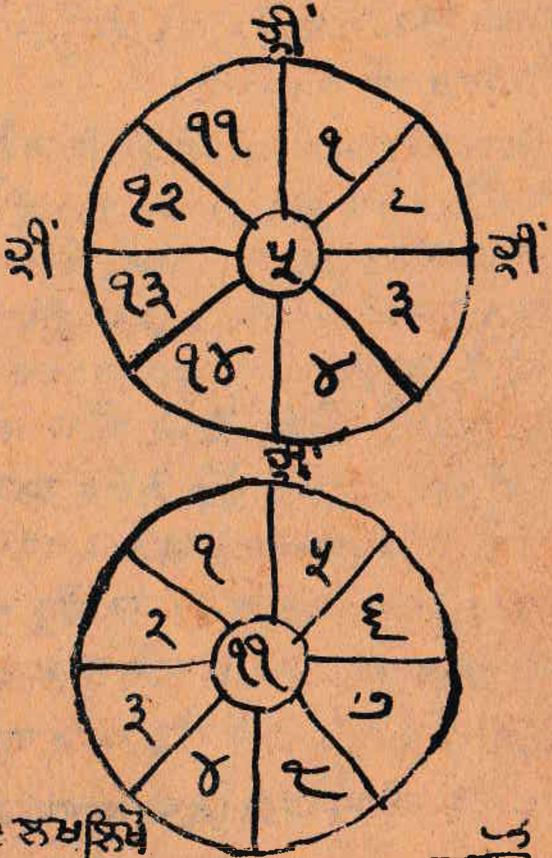

ਸਦਾ ਲਖ ਲਿਖੋ
ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਥੁਪੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੋ ॥

ਸਭ ਜਗਾ ਫਲ ਦੇਖਕੇ ਸ਼ੁਧ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖੋਤ ਤਾਂ ਫਲੀ ਭੂਤ ਹੋਣਗੇ ॥ ਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਭੀ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਯੰਤ੍ਰ ਫਲ ਪ੍ਰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੀ ਯੁਕਤੀ ਲਿਖੀ ਨ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛੋਂ ਦਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਯੰਤ੍ਰ ਮਹਾਂ ਕਾਲੀ ਦਾ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਬਿਆਧੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨਾਸ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਚਨ ਸਿਧੀ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਚ ਉਨਤੀ ਕਰੇਗਾ ਜਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦਾ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਕਾਲੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਬੀਜ, ਭੈਰੋ ਦੇ ਬੀਜ ਮਸੀਤਰ ਦਖਣੀਆ ਹਨੂਤਾਸ ਕੇਲੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅਨਾਰ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਕੇ ੧੨੫੦੦੦ ਲਿਖਕੇ ਜਿਪ ਕਰ ਲਵੇ। ਹਰ ਯੰਤ੍ਰ ਦੀ ਆਨ ਪੜੀ ਕਰਿਆਂ ਹਰ ਦਿਹਸੇ ਤੇ ਇਕ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਲਖ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਮਹਾਲਖ ਯੰਤ੍ਰ ਦੇਰ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਆਵਣਗੇ ਇਹ ਉਪਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਕਾਲੀ

ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਚ ਦਾ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਕਾਲਾ ਕੁਕੜ ਅਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਣੀ ਭੈ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਬਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾਸੀ ਕਾਮ, ਮਾਰਨ, ਬੀਮਾਰੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਮੁਕਦਮਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨਾਸ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਰ ਜੋਵਕਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਯੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਣ ਦੀ ਰਾਤੀ ਅਨਾਰ ਦਾ ਕਲਮ ਕਨੇਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਏ ਸਭ ਪਾਸੇ ਦੇਖਤੇ ਫਲ ਨਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ॥

ਯੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ

ਡਾ	ਐਂ	ਵਿ
ਯ	ਮੁੰ	ਕਲੀਂ
ਹ੍ਰੀਂ	ਚੈ	ਚਾ

ਜੰਤ੍ਰ ਰਾਜ ਤ੍ਰੈ ਲਈ

੪੯੨	੪੯੯	੨	੭	੧੩
੬	੩	੪੯੬	੪੯੫	੧੩
੪੯੮	੪੯੩	੮	੧	੧੩
੪	੫	੪੯੪	੪੯੭	੧੩

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ੨੧੦੦੦ ਕੇਸਰ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਘੋਲਕੇ ਲਿਖੋ। ਫਿਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਲਿਖਕੇ ਰਖੋਤੇ ॥

ਜਿਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖੂਨਦੀ ਬੀਮਾ ਹੋਵੇ, ਬਵਾਸੀਰ ਹੋਵੇ, ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਤ੍ਰੈ, ਸਮਤ੍ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਅਥਵਾ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਤ੍ਰੈ, ਕੋਈ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਦਿਲ ਦਾ ਰੋਗ, ਜਿਗਰ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਆਦਿ ਸਭ ਤਕਲੀਫਾਂ ਲਈ ਨੇ ਕੇਸਰੇ ਔਤ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਉਪ ਦਸੇ ਸਭ ਰੋਗ ਅਤੇ ਦੁਖ ਨਾਸ਼ ਕਰੇ ॥

ਚੰਦ੍ਰ ਦੋਸ਼ ਨਿਵਾਰਣ

੨	੯	੨	੭
੬	੩	੬	੫
੮	੩	੮	੧
੪	੫	੪	੭

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਸੁੱਚੇ ਮੋਤੀ ਗਾਂ ਦੇ ਦੁਧ ਵਿਚ ਰਗੜਕੇ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਰਾਜ ਤ੍ਰੈ, ਪੇਟ ਦਰਦ, ਮੋੜ੍ਹ ਦਸਤ, ਅਖਾਂ ਦਾ ਦੁਖਣਾ, ਪ੍ਰਮੇਹ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰ ਰੋਗ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਜਗਾ ਰਖੋਤੇ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿੰਨ ਭੂਤ ਚੁੜੇਲ ਆਦਿ ਲਗੇ ਹੋਏ ਲਈ ਭੀ ਨਿਹਾਇਤ ਗੁਣਕਾਰ ਹੈ ॥

ਸ਼ੁਦਾ ਹਟਾਣ ਲਈ

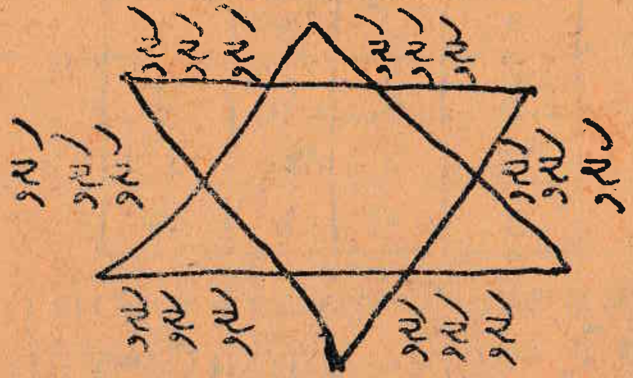

ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਦਾ ਹੋਵੇ ਦਿਮਾਗ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ, ਚੇਤਾ ਭੁਲ ਜਾਵੇ, ਤਬੀਅਤ ਚਿੜ ਚਿੜੀ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨ ਕਰ ਸਕਣਾ, ਕੰਨ ਪੀੜ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਅਸਰ ਹੋਣਾ। ਹਲਕਾਏ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਜ਼ਹਰ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣਾ। ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਗੱਲੇ ਉੱਪਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੋ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈ।

ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀ ਰਖਯਾ ਹੇਤੇ

ੴ

ਵਾ ਹਿ

੨੫	੨੦	੨੭
੨੬	੨੪	੨੨
੨੧	੨੮	੨੩

ਗੁ ਰੂ

ੴ

ਜਪੁ ਆਦਿ ਸਚੁ

ਸਤਿ	ਨਾਮੁ	ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁ	ਨਿਰਭਉ	ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ	ਮੂਰਤਿ	ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ	ਗੁਰ	ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ

ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ

ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ੀ, ਫਸਲਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਣ, [illegible]

ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ, ਕਲੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੇਂ ਨੁਕਸਾਨੀ, ਗੈਰੇ ਸੁਪਨ ਆਉਣਾ, ਰਾਤ ਕੋ, ਬੱਚਿਆਂ ਕੀ ਜਾਨੀ ਇਤਿਆਦ ਦੋਖੋਂ ਕੋ ਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥

ਜੀਵ ਕੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ਤੇ ਹੈਂ, ਸੁਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ॥

ਆਕਰਸ਼ਨ ਮੰਤ੍ਰ-ਜੰਤ੍ਰ

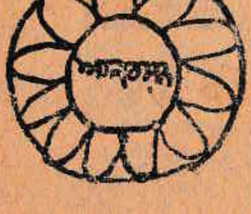

ਏਂ	ਹ੍ਰੀਂ	ਕਲੀਂ
ਡਾ	ਮੁੰ	ਚਾ
ਯੈ	ਵਿ	ਚੇ

ਖੁਸ਼ਾਰ ਸੇ ਕੋਈ ਪਿਆਰਾ ਬਸੈ ਅਪਨੀ ਜੋ ਦੇ ਜੋ ਘਰ ਸੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ, ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਏਕ

ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਲਿਖ ਕਰ ਘੜੇ ਮੇਂ ਰਖ... ਔਰ ਪੈਸੇ ਤਾਂਬੇ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲਨਾ ਔਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਪਨੀ ਊਪਰ ਪੁਸ਼ਪ ਫੈਂਗਾ ਸੁਖੇ ਘੜੇ ਕੇ ਬਾਂਈ ਤਰਫ ਪ੍ਰਭਾਤ ਔਰ ਸਾਯਮ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਤੇ ਜਾਉ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਤ ਚੱਕਰ ਘੜੇ ਕੇ ਦੇਨੇ ਹੈਂ। ੨੧ ਸੇ ੪੦ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ ਪਰਦੇਸੀ ਇਸ ਅਰਸਾ ਮੇਂ ਆ ਜਾਏਗਾ॥

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਏਂ ਹ੍ਰੀਂ ਕਲੀਂ ਚਾਮੁੰਡਾਯ ਵਿੱਚੇ ਅਮੁਕ ਕੁਮਾਰ ਸ੍ਰੀਘਰ ਆਕਰ... ਆਕਰਸ਼ਯ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਪੜ੍ਹਤੇ ਘੜੇ ਕੇ ਸਾਤ ਚੱਕਰ ਦੇਨਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਕਾਮ ਹੋਗਾ। ਆਕਰਸ਼ਣੀ ਸੇ ਕਰਨੇ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਏਕ ਫਰਕ ਔਰ ਏਕ ਜੋੜਾ ਸੇ ਏਕ ਹੀ ਸਮਝ ਔਰ ਫਰਕ ਮੇਂ ਕਰਨਾ

ਹੈ ਨਹੀਂ ਤੋ ਠੀਕ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ ਔਰ ਲੋਗ ਤੁਮੇ ਝੂਠਾ ਕਹੇਂਗੇ। ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਔਰ ਯੰਤ੍ਰ ਦੂਸਰੇ ਕਾਮੋਂ ਪਰ ਭੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇਗਾ।

ਯਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹਮ ਨੇ ਆਕਰਸ਼ਨ ਕੀ ਬਜਾਏ ਉਚਾਟਨ ਕੇ ਸੈਂਕੜੋਂ ਭੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਯਾ ਔਰ ੧੦੦ ਫੀ ਸਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੂਈ।

ਸਭ ਫਾਇਦੇ ਔਰ ਵਿਧੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦੀ ਜਾਤੀਂ, ਕੇਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਬਾਕੀ ਆਪਨੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਸੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪੰਨ ਕੀ ਜਾਤੀ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਸਿਰ ਜੋ ਕਾਮ ਕੀਆ ਜਾਏ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋਗਾ ਨਿਸਚਾ ਜਾਨੋ॥

ਯੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਰਾਸ

੪੧	੧੩	੭	੧੪	੫	੧੯
੫	੧੭	੬	੪੫	੪	੨੨
੯	੧	੩੭	੧੮	੫੨	੩੯
੨	੪੬	੬੭	੭੭	੮੧	੧੧

ਇਸ ਯੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਜਾਂ ੪੧ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸਿਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ੨੨੫੦੦੦ ਕੁਲ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯੰਤ੍ਰ ਲਿਖਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਮੋਂ ਪਰ ਫਲੇਗਾ॥

ਸ੍ਰੀ ਓਂ ਸੋਂ

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਸ੍ਰੀ ਸੋਂ

ਐਮ: ਓਂ ਕਲੀਂ

੪	੯	੨
੩	੫	੭
੮	੧	੬

ਸ਼੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੀਂ

ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਰ ਜਗਾ ਦੌਲਤ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ

ਬੀਮਾਰੀ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ ਮੁਕਦਮਾ ਔਰ ਅਠਾਰਾਂ ਦਰੋਗਾਂ ਕੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਤੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜੋ ਕੋਈ ਇਨਾਂ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ੧੨੫੦੦੦ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇ ਔਰ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੋਵੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਣਗੇ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਰ ਪੀੜ

੨	੯	੪
੭	੫	੩
੬	੧	੮

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਸਰ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਕਸ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਸਿਰ ਬੰਨੋ॥

ਗੋਪਾਲ ਸੰਤਨ ਮੰਤ੍ਰ

ਏਹ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ੧੦੦੦੦੦ ਜਪ ਅਰ
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ। ਹੋਮ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਘੀ
ਚੀਨੀ ਸ਼ੱਕਰ ਮੇਵਾ ਦਸੌਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀ
ਪਦਾਰਥ ਮੇਂ ਤਿਲ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਵਨ ਕਰੇ

ਧ੍ਯਾਨ: ਵਿਜਯੇਨ ਯੁਤੋ ਰਥ ਸਿਥਤ:
ਪ੍ਰਸਮਾਨੀਯ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮਧ੍ਯਤ: ਪ੍ਰਦਦਤ
ਤਨਯਾਨ ਦ੍ਵਿਜਨਮਨੇ ਸਮਰਣੀਯੋ ਵਸੁਦੇਵ
ਨੰਦਨ:

ਮੰਤ੍ਰ:- ਦੇਵਕੀ ਸੁਤ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਸੁ
ਦੇਵ ਜਗਤਪਤੇ, ਦੇਹਿ ਮੇ ਤਨਯੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਤ੍ਵਾਮਹੰ ਸ਼ਰਣੰ ਗਤ:

ਹੋਮ ਦਸੌਰਾ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦਾ
ਧਯਾਨ ਕਰਨਾ, ਪੂਜਾ ਪਿਛੋਂ ਆਰਤਾਸ
ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇਣਗੇ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲੀ

ਜੰਤ੍ਰ

੭	੨	੬
੫	੯	੧
੩	੪	੮

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ
ਲਿਖਕੇ ਰੁੱਸੇ ਹੋਏ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਂ
ਜੋ ਵੈਰੀ ਹੋਵੇ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਲਟਕਾਓ
ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡਬੋਓ॥

੨	੧੧	੮	੯	੬
੪	੧	੧੦	੧੧	੮
੬	੩	੧੨	੧	੧੦
੮	੫	੨	੩	੧੨
੧੦	੭	੪	੫	੨

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਤ੍ਰੇ ਦਾ ਤ੍ਰੀਕ
ਰਸ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਮਕਾਨ ਅੰਦ੍ਰ
ਜਿਹ ਵਿਚ ਪਾਏ ਮੰਜੇ ਤੇ ਸੁਟੇ
ਜੂਆਂ ਮਾਂਗਣੂ ਚੂਹੇ ਅੰਗ
ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਭਜ ਜਾ
ਯਾ ਮਰ ਜਾਣ ॥

ਜੂਰ ਨਾਸ਼ਕ ਕਵਚ

ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਬਜ੍ਰ ਸ਼ਿਖਲੇ ਹਨੁ
ਭਛਤੁ ਖਾਦਤੁ ਅਹੋ ਰਕਤੇ ਪਿਬ ਪਿਬ ਨਖ
ਸਿਖਰਕੇਤਪਟੇ ਭਸਮਾਂਗਿ ਭਸਮਾਦ੍ਰਿ ਪਤਸ਼ਰੋ
ਬਜ੍ਰ ਆਜੁਧੇ ਬਜ੍ਰ ਪ੍ਰਾਕਾਰਨਿਚਿਤੇ ਪੂਰਵਾਂ ਦਿ
ਦਸ਼ਾਂ ਮੁੰਚਤੁ ਉਤਰਾਦਿਸ਼ਾਂ ਮੁੰਚਤੁ ਨਾਗਾਰਬੰ
ਧਨੁ ਗ੍ਰਹਪਤਿੰ ਬੰਧਤੁ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਗੰਧਰਵਾ
ਦਯੋ ਜੇ ਕੇਚਿਦੁ ਉਪਦ੍ਰਵਾ ਸਤੇ ਭਯੋ ਰਛਤੁ
ਉਪਰਵੇ ਰਛਤੁ ਅਧੋ ਰਛਤੁ ਸ਼ਯੋਨਿਕਾਂ
ਮੰਚਤੁ ਜ੍ਵਲ ਮਹਾਬਲੇ ਇਹ ਉਹਿ ਤੁ ਮੋਟਿ
ਮੋਟਿ ਸਟਾਵਲਿ ਬਜ੍ਰ ਅਗ੍ਨਿ ਬਜ੍ਰ ਪ੍ਰਾਕਾਰੇ
ਹੂੰ ਫਟੁ ਹ੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੀਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਫਟੁ ਫਟੁ ਹ੍ਰੈਂ ਹ੍ਰੈਂ
ਨਮਹ: ਸ੍ਵਗ੍ਰਹੇ ਭਯੇ: ਸ੍ਵਦ ਵਿਆਧਿ ਭ੍ਯਜ:
ਸਰਵ ਦੁਸ਼ਟੋਪਦ੍ਰਵ ਭਯ: ਹ੍ਰੀਂ ਅਸ੍ਰੇਸ੍ਰੇ ਭਯੋ
ਮਾਂ ਰਛਤੁ ॥

ਇਸ ਕਵਚ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਸੇ ਅਵਸ਼ਯ
ਲਾਭ ਹੋਗਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਾਏਂ ਬਾਜੂ ਪਰ ਔਰ
ਪੁਰਸ਼ ਦਾਹਿਨੇ ਬਾਜੂ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਤੋ ਸਭ ਵਿਸ਼ਮ ਕਾ
ਜੂਰ ਨਾਸ਼ ਹੋ ॥ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਰਾਯਾ

ਮ੍ਰਿਤਵਤਸਾ ਕੇ ਲੀਏ
ਔਰ ਅਠਵਾਹ ਵਾਸਤੇ

੧- ਓਂ ਨਮੋ ਨਰ ਸਿੰਘਾਯ ਨਮੋ ਮਹਾਵਿਘਨ
ਨਾਸ਼ਾਯ ਵਿਦ੍ਰੂਪਾਯ ਨਰ ਸਿੰਘਾਯ ਨਮ:
ਸਖੈਂ ਸੈਂ ਸ੍ਰੌਂ ਰਾਮਾਯ ਨਮ: ਰੰ ਰਾਮਯ
ਨਮ: ਓਂ ਹ੍ਰੀਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਫਟ ਹੂੰ ਹਾਂ ਫੇਤਕਾਰ
ਸ਼ਬਦੇਨਿ ਸਰਬ ਬਾਲਕਮਯ ਸਰਵ ਤੈ
ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਾਸ਼ਾਯ ਇਮਾਂ ਵਿਦਿਯਾਂ ਪਠਤਿ
ਪਾਰਯਤਿ ਯਦਿ ਤਦਾ ਨਰ ਸਿੰਘੋ ਰਛਤਿ
ਸਦਾ ਹੂੰ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

੨- ਓਂ ਨਮੋ ਨਰ ਸਿੰਘਾਯ ਹਿਰਣਯਕ-
ਸ਼ਿਪੁ ਵਛ: ਸਥਲ ਵਿਦਾਰਣਾਯ
ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਵਯਾਪਕਾਯ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸ਼ਾਚ
ਡਾਕਨੀ ਸ਼ਾਕਨੀ ਕੁਲ ਨਾਸ਼ਾਯ ਸਤੰਭ
ਉਦਭਵਾਯ ਸਮਸਤ ਦੋਸ਼ਾਨ ਹਰ
ਹਰ ਵਿਸ਼ ਵਿਸ਼ ਪਚ ਪਚ ਮਥ ਮਥ ਹਨ

ਹਨ ਫਟ ਹੂੰ ਫਟ ਠ: ਠ: ਏਹਿ ਰੁਦ੍ਰੋ ਗਯਾ-
ਪਤਿ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

੩- ਓਂ ਕ੍ਸ਼ੌਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਨਰ ਸਿੰਘਾਯ ਜਵਾਲਾ
ਮਾਲਿਨੇ ਦੀਪਤ ਦੰਸ਼੍ਰਾਯ ਅਗਨਿ ਨੇਤ੍ਰਾਯ
ਸਰਵ ਰਛੋ ਉਘਨਾਯ ਸਰਵ ਭੂਤ ਵਿਨਾਸ਼ਾਯ
ਸਰਵ ਜ੍ਵਰ ਵਿਨਾਸ਼ਾਯ ਦਹ ਦਹ ਪਚ ਪਚ
ਰਛ ਰਛ ਹੂੰ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਤੀਨੋਂ ਮੰਤ੍ਰ ਪਹਿਲੇ ੧੦੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ
ਦੀ ਸੰਖਯਾ ਕਰੇ ਫਿਰ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਭੋਜ
ਪਤ੍ਰ ਪਰ ਲਿਖਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਉਪਰ
ਲਿਖਕੇ ਤਵੀਜ਼ ਸੋਨੇ ਦਾ ਲੈਕੇ ਉਸ ਵਿਚ
ਮੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਦੇ ਬਚੇ ਮਰ ਜਾਣ ਯਾ ਸੁਕਣ ਯਾ ਗਰਭ
ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਟੂਣਾ ਕੀਤਾ
ਕਰਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚ
ਡਾਕਨੀ ਸ਼ਾਕਨੀ ਚੁੜੇਲਾਦਿ ਲਗੀ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਝਾੜਨ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖਯਾ ਹੋਵੇਗੀ ॥

ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਜੰਤ੍ਰ
ਜਲਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਧੂਣੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਏ"
ਮੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਪਾਸ ਰਖੇ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ

[illegible]	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਦੀ ਧੂਣੀ ਦੇਵੇ, ਤੇਲ ਵਿਚ
ਭਿਉਂਕੇ ਅਗ ਦੇ ਕੋਇਲੇ ਤੇ ਰਖਕੇ ਨਾਲ
ਅਜਵਾਇਨ, ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ, ਫਟਕੜੀ

ਦੇਗੌਗਾ ਲੈ ਕੇ ਨਾਲ ਧੁਖਾਦੇ ਤਾਂ ਸਭ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਟੂਣਾ ਟਪਣਾ ਛਾਜਾ ਆਦਿ
ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖੀ ਹੋ॥

ਅੰਜਨ

ਦੀਪਕ ਜਲਾ ਕਰ ਤਾਮਰ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਮੇਂ
ਕਾਜਲ ਲੇ ਉਸ ਕਾਜਲ ਕੋ ਘੀ ਮੇ ਮੱਥ
ਕਰ ਅੰਜਨ ਬਣਾਵੇ ਤੋ ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਵ
ਜਿਸ ਕੋ ਅੰਧਗਤਾ ਹੋ ਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੇਂ
ਫਰਕ ਹੋ ਆਂਖ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਤੋ ਉਸਕੋ ਪੂਰਵ
ਕੀ ਤਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ।

ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਤੀ ਮੇਂ ਯਹ ਜੰਤ੍ਰ ਡਾਲਨਾ
ਹੈ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਸੂਰਜ ਕਾ ਹੈ ਅਰ ਸਾਥ ਹੀ ਯਹ
ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਨਾ॥

ਓਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੀਂ ਕਲੀਂ ਨਮਹ:
ਓਂ ਹ੍ਰਾਂ ਹ੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੌਂ ਸਾ ਸੂਰਜ ਨਮ:

ਲਾਲ ਚੰਦਨ ਕੋ ਸ਼ਹਤ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਧੂਪ ਮੇਂ ਸੁਖਾ ਲੇ ਫਿਰ ਰਗੜ ਕੇ ਅੰਜਨ ਬਣਾਵੇ ਤੋ ਆਂਖੋਂ ਕੀ ਰਤੌਂਧੀ ਜਾਵੇ ॥

ਜ੍ਵਰ ਹਰਣ

੧- ਆਪਾ ਮਾਰਗ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੋ ਕੁਆਰੀ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਕਤਾ ਹੂਆ ਸੂਤਰ ਲੇਕਰ ਸ੍ਰੁਤੀ ਅਥਵ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਕਸ਼ਤਰ ਮੇਂ ਸਿਰ ਮੇਂ ਬਾਂਧ-ਧਾ ਧਾਰਣ ਕਰੇ ਤੋ ਸਖਤ ਸੇ ਸਖਤ ਜ੍ਵਰ ਭੀ ਫੌਰਨ ਉਤਰ ਜਾਵੇ ॥

੨- ਲਾਲ ਬਾੜੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੋ ਮੰਗਲਵਾਰ ਕੇ ਦਿਨ ਕੇਲੇ ਕੇ ਧਾਗੇ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਕਰ ਬਾਦ ਕੇਲੇ ਕੇ ਸੂਤ੍ਰ ਮੇਂ ਲਪੇਟ ਕਰ ਚਾਰਪਾਈ ਕੇ ਪਾਵੇ ਮੇਂ ਬਾਂਧੇ ਤੋ ਜ੍ਵਰ ਦੂਰ ਹੋ ॥

ਉਦਰ ਰੋਗ

ਨਾਗ ਕੇਸਰ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੋ ਰੋਹਣੀ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਮੇਂ ਸ਼ਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਵੇ ਤੋ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਉਦਰ ਰੋਗ ਨਾਸ਼ ਹੋਂ ॥

ਤ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਨਾਸ

ਰਕਤ ਚੰਦਨ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸ ਕਰ ਏਕ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਾਂਏਂ ਹਾਥ ਮੇਂ ਲੇਕਰ ੧੦੮ ਬਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪੀਵੇ ਤੋ ਸਾਤ ਦਿਨ ਮੇਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਨਾਸ ਹੋ ॥

ਮੰਤ੍ਰ:- ਤ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਫਟ ਨਾਸ਼ਯ ਨਾਸ਼ਯ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰੇ

ਵਸ਼ੀ ਮੰਤ੍ਰ

੧- ਓਂ ਕਲੀਂ ਕਾਤਈ ਤ੍ਰਿਲੋਕਿਨੀ ਯੁਕਤੈ ਵਸ਼ ਕਰ ਹੋ ਇੰਦ੍ਰ ਭੂਸ਼ਾਤਮ ਮਤ੍ਰਪਟੇ ਚਾਮੁੰਡੇ ਫਲਾਨੀ . . . ਫਲਾਂ ਵਸ਼ਮਾਨਯ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

੨- ਓਂ ਕਲੀਂ ਚਾਮੁੰਡੇ ਮੋਹਯ ਮੋਹਯ ਅਮੁਕੰ ਵਸ਼ਮਾਨਯ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥ ਇਸਕਾ ਦਸ਼ਾਂਸ਼ ਜਾਤਿ ਪੁਸ਼ਪੋਂ ਸੇ ਹਵਨ ਕਰੇ ॥

ਯਹ ਊਪਰ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਗਸ਼ਿ-

ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਮੇਂ ਨੌਂ ਉਂਗਲ ਲੰਮੀ ਲਕੜੀ ਦੀ
ਕਿਲੀ ਬਣਾਕੇ ਉਸ ਉਪਰ ਸੱਤ ਵਾਰ ਮੰਤ੍ਰ
ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਅਰ ਭੂਮੀ
ਵਿਚ ਦਬਾਵੇ ਅਰ ਆਖਰ ਓਂ ਹੂੰ ਹੂੰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥
ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਲਗੀ ਫਿਰੇ॥

ਜਿਥੇ ਫਲਾਣੀ ਲਫਜ਼ ਹੈ ਉਥੇ ਉਸਦਾ
ਨਾਮ ਅਰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ
ਅਰ ਜਿਥੇ ਫਲਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਓਹ
ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਅਰ ਵਰਤੇ॥

ਇਹ ਸਿਧ ਵਸ਼ੀ ਕਰਣ ਮੰਤ੍ਰ ਹਨ॥

ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼ਣ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨ੍ਹੀਂ ਵਿਦ੍ਵੇਸ਼ਣਿ ਅਮੁਕਾ ਅਮਕਯੋ:
ਧੂਮਪਰਜੋਰ ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼ਣਏ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

੧- ਸਾਹੀ ਕੇ ਕਾਂਟੇ ਕੋ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ
ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਗਾੜ ਦੇ ਤੋ ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼
ਹੋ॥ ਦੋ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤੀ ਕੋਈ ਹੋ ਦੋਨੋਂ
ਮੇਂ ਸ਼ਤ੍ਰੁਤਾ ਹੋ ਜਾਏਗੀ॥

੨- ਮਹਿਖ ਅਰ ਅਸ਼੍ਵ ਕੀ ਪੁਰੀਖ ਕੋ ਗੋ ਮੂਤਰ ਸੇ
ਮਿਲਾਕਰ ਉਸ ਸੇ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ॥

੩- ਲਾਲ ਰੰਗ ਕਾ ਭੈਂਸਾ ਅਰ ਘੋੜੇ ਕੀ ਲੀਦ ਗੋਮੂਤ੍ਰ
ਸੇ ਮਿਸ਼੍ਰਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਉਪਰ ਛੇ ਕੋਣ
ਚੱਕਰ ਬਣਾ ਕਰ ਉਸ ਮੇਂ ਦੋਨੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਅਰ
ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਗਾੜ ਦੇ ਅਰ ਉਸ ਪਰ ਉਪਰ ਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ
ਅਰ ਦੂਸਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਾ ਹੂਆ ਪੜ੍ਹੇ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਇਹ ਹੈ:- ਓਂ ਨਮੋ ਨਾਰਾਯਣਾਯ ਅਮੁਕਾ
ਅਮੁਕੇਣ ਸਹ ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼ੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਇਹ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਦੋਨੋਂ ਮੰਤ੍ਰ ਤੀਨੋਂ ਤੰਤ੍ਰਾਂ ਪਰ
ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਂ ਆਪਸ ਮੇਂ
ਸ਼ਤ੍ਰੁਤਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਅਣਬਣ
ਰਹੇਗੀ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਤਮਾਮ ਉਮਰ ਨਾਰਾਜ਼ੀ
ਰਹੇਗੀ। ਯਹ ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼ੀ ਮੰਤ੍ਰ ਔਰ ਤੰਤ੍ਰ ਬਹੁਤ
ਜਲਦੀ ਫਲੀਭੂਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਮਿਗਰ ਵਕਤ ਪਰ
ਸਹੀ ਵਿਧੀ ਸੇ ਜਪ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ॥

ਸਤੰਭਨ

ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਜਾਤੇ ਹੂਏ ਕੋ ਰੋਕਨਾ ਹੋ ਯਾ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੋ ਤੋ ਨੀਚੇ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਤੋ ਵੋਹ ਫੌਰਨ ਜਾਤਾ ਹੂਆ ਰੁਕ ਜਾਵੇ ॥

ਮੰਤ੍ਰ:- ਅਮੁਕਸਯ ਮਨ: ਸਤੰਭ ਸਤੰਭ ਠ੍ਹੈ ਫਟ੍ ॥

ਉਚਾਟਨ

ਸ਼ਨੀ ਯਾ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਕੋ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਲੰਮੀ ਮਨੁਖ ਕੀ ਅਸਥੀ ਪਰ ਮੰਤ ਲਿਖ ਕਰ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੇ ਅੰਤ ਮੇਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕੇ ਸਥਾਨ ਮੇਂ ਮਧ ਮੇਂ ਫੈਂਕ ਦੇ ਤੋ ਸਪਤਾਹ ਮੇਂ ਉਚਾਟਨ ਹੋ ॥

ਮੰਤ੍ਰ:- ਠ੍ਹੈ ਅਮਕਸਯ ਉਚਾਟਨੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ, ਠ੍ਹੈ ਅਮੁਕੇ ਹਨ ਹਨ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਜੇਕਰ ਆਰਦਰਾ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਹੋ ਤੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਲਦਾਇਕ ਹੋਗਾ ॥

ਦ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਓਂ ਨਮੋ ਦ: ਕਿਕਿਕੇ ਭਯੋ ॥

ਜੇਠ ਮਾਸ ਮੇਂ ਵੀਰ ਯਾ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ਵਾਰ ਸੇ ਰੋਹਣੀ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਮੇਂ ਜਾ ਊਪਰ ਲਿਖਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਅਰ ੧੦੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ ਕਰੇ ਔਰ ਤਿਲੋਂ ਕੀ ਆਹੂਤੀ ਦੇਣਾ ਤੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਕੋ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਰਮ ਕੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥

ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਚੁਪ ਹੋ

ਅਖੀਂ ਘੱਟਾ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਡੱਟਾ, ਬਿਟ ਬਿਟ ਤਕੇ ਬੋਲ ਨ ਸੱਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ॥

ਇਹ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਵਿਚ ਜਪ ਕੇ ਸਿਧ ਕਰੇ ॥ ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬੋਲ ਨ ਸਕੇ ਚੁਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

ਮਾਇਕ ਸਿਧੀ ਮੰਤ੍ਰ

ੳਂ ਸ਼੍ਰੀਂ ਮਾਤ ਵੀਰ ਭਦ੍ਰ ਮੇ ਦੇਹਿ ਸ਼੍ਰੀਂ ਹ੍ਰੀਂ ॥

ਨਦੀ ਕੇ ਤਟ ਊਪਰ, ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਮੇਂ, ਏਕਾਂਤ ਜਗਾ ਮੇਂ, ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਨਈ ਵਿਦ ਦ੍ਰਾਖਾਰਿ ਕਾ ਦੇਵੇ, ਮੀਠੀ ਜੋਤ ਜਗਾਵੇ। ਆਪਨੇ ਆਪ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਤ ਕਰਕੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਰੇਖਾ ਮਾਰ ਲੇਵੇ ਅਰ ਤ੍ਰਾਟਕ ਸੇ ਦੀਵੇ ਕੋ ਦੇਖੇ। ਮਾਲਾ ਲਾਲ ਰਤਕ ਕੀ ਜਪਨੇ ਲੀਏ ਰਖੇ, ਰੋਜ਼ ੫੦੦੦ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ ਕਰੇ। ਛੇ ਮਾਸ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਕਰੇ। ਆਸਨ ਲਾਲ ਕੰਬਲ ਕਾ ਕਰੇ ਔਰ ਊਪਰ ਭੀ ਲਾਲ ਕਪੜਾ ਪਹਿਨਣਾ ॥

ਮੂੰਹ ਉਤਰ ਦਿਸ਼ਾ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਜਪ ਕਰਨਾ। ਏਕ ਪਹਿਰ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣੇ ਕੇ ਬਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ॥

ਸਰਬ ਸਿਧੀ ਜੰਤ੍ਰ

੮	੧੫	੨	੭
੬	੩	੧੨	੧੧
੧੪	੯	੮	੧
੪	੫	੧੦	੧੩

੨	੭	੧੫	੮
੧੨	੧੧	੩	੬
੮	੧	੯	੧੪
੧੦	੧੩	੫	੪

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਅਸ੍ਰਗੀਧ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ ਨਛਤ੍ਰ ਵਿਚ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖਜਾ ਹੋਵੇ ॥

ਕੁਬੇਰ ਮੰਤ੍ਰ

ਓਂ ਏਂ ਹ੍ਰੀਂ ਕਲੀਂ ਆਂ ਪ੍ਰੂ ਧਨਦਾਜ
ਧਨ ਵਿਦਰਧਨਾਜ ਮਹੇਸ਼ ਕੋਸ਼ਾ ਅਧਿ-
ਸ਼੍ਰਾਤ੍ਰੇ ਕੁਬੇਰਾਜ ਨਮਃ ਧਨ ਧ੍ਰਿਧੀ੍ਵਿਤ
ਵਿਤਰ ਗਾਨੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾਰਿਦ੍ਰਜੀਕਦਾਧਿ
ਮਾਰੇਹਿ ਮਾਰੇਹਿ ਸ਼੍ਰੀਜੋ ਵਿਤਰ ੨
ਪ੍ਰੂ ਆਂ ਕਲੀਂ ਹ੍ਰੀਂ ਏਂ ਓਂ ॥

ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਉਧਰ ਲਾਲ ਕਪੜਾ ਲੈਕੇ ਪੂਰਬ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਰਾਤ੍ਰੀ ਸਮੇਂ ਏਕਾਂਤ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਜਪ ਕਰੇ॥ ਜਪ ਕਰਤੇ ਸਮਜ ਜਾਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲੈਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਕਿਤਨਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੰਕਲਪ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਕੋਈ ਸ਼ੁਭ ਨਛਤ੍ਰ ਮੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਲ ਸੰਖਿਆ ੧੨੫੦੦੦ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕਰਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਵਨਾਦਿ ਭੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੀਸ਼੍ਰਮ ਕੀਏ ਲਾਭ ਹੋ ॥

ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਾਰਨਾ

ਓਂ ਭਭੂਤ ਮਾਤ ਭਭੂਤ ਪਿਤਾ ਭਭੂਤ
ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ॥ ਬਦੇਜਾ ਮੈਂ ਮੈਂ ਬੀਰ
ਚਲਾਵਾਂ, ਪੜ੍ਹ ਮੈਂ ਜੈਸੇ ਮਿਰਚ ਜਲੈ ਤੈਸੇ
ਅਮਕੇ ਕਾ ਜੀਊ ਜਲੈ ਨਮਃ

ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੁਖ ਦੇਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ੧੦੮ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ੧੦੧ ਮਿਰਚ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਤੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਾ। ਅਮਕੇ ਦੀ ਜਗਾ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਪਾਦੇਆ ਮਰੇ॥

੧੫	੮	੧੩	੮	੧	੬	੧੩	੬	੧੧
੧੦	੧੨	੧੪	੩	੫	੫	੮	੧੦	੧੨
੧੧	੧੬	੯	੪	੯	੨	੨	੧੪	੭
੧੦	੩	੮	੧੨	੫	੧੦	੧੪	੭	੧੨
੫	੭	੯	੭	੯	੧੦	੯	੧੧	੧੩
੬	੧੧	੪	੮	੧੩	੬	੧੦	੧੫	੮
੧੨	੪	੯	੧੬	੯	੧੪	੯	੨	੫
੧੬	੮	੧੦	੧੧	੧੩	੧੪	੪	੬	੪
੭	੧੪	੫	੧੨	੧੦	੧੦	੫	੧੦	੩

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਲਈ ਮੰਤ੍ਰ ਅਗੇ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਲਕ ਦੀ ਰਛਾ ਵਾਸਤੇ ਹੈ॥

ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕ ਰਛਾ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖ ਆਏ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:—

ਮੰਤ੍ਰ:- ਮਹਾ ਰੌਦ੍ਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਯ, ਮਹਾ ਰੌਦ੍ਰ ਬਲਾਯੰਚ, ਮਹਾ ਰੌਦ੍ਰ ਬੋਲੋਗ੍ਰਾਯ, ਰਾਹੂ ਪੂਰਮਾਯ, ਵਜੀ ਨਮ: ਅਮੁਕਸਯ ਬਾਲ ਸਯ ਰਾਹੂ ਤ੍ਰੈਰੀ ਨਿਵਾਰਯ, ਸਰਵ ਬਿਘਨਾਨ ਨਾਸ਼ਯ ਨਾਸ਼ਯ ਫਟ ਫਟ॥

ਇਹ ਰਛਾ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਜੰਤ ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਣ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਤਯਾਰ ਕਰ ਛੱਡੇ। ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਣ, ਗਰਭ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ, ਅਠਰਾਹ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਗਕੇਸਰ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ

ਤਾਂ ਅਠਰਾਹ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਵੇ, ਗਲ ਤ[illegible] ਗਿਰਦਾ ਹੋਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰਾਇਆ ਛਾਯਾ ਛਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

ਗਵਾਚੇ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨਾ

ਇਕ ਮਿਟੀ ਦਾ ਕੂਜ਼ਾ ਚਪਣੀ ਵਾਲਾ ਲੈਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਲ ਪਾਵੇ ਉਸ ਵਿਚ ਸੁੱਚਾ ਗੋਕਾ ਦੁਧ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪਾ[illegible] ਉਸ ਉਪਰ ਚਪਣੀ ਤੇ ਕਲੀਆਂ, ਲੌਂਗ, [illegible] ਰਖੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਬਿਸਤਰਾ ਕਰੇ। ਸਿ[illegible] ਪਛਮ ਵਲ ਅਤੇ ਪੈਰ ਪੂਰਬ ਵਲ ਕਰਕੇ ਸੌਣਾ ਹੈ। ਕੂੱਜਾ ਸਿਰਹਾਨੇ ਰਖੇ ਤੇ ਸੌ[illegible] ਜਾਗੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਕਰਕੇ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਪ[illegible] ਸੁਪਨਾ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਜਿ[illegible] ਕੀ ਓਹ ਪਾਸੇ ਤੇ ਗਯਾ ਜੀਵ ਹੋਵੇਗਾ [illegible] ਤੇ [illegible] ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ

ਯਾਦ ਰਖਨਾ ਕਿ ਕਪੜਾ ਨੀਲਾ ਨ ਹੋਵੇ ਤੇਰਭੀ ਆਪ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ॥

ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲੇ

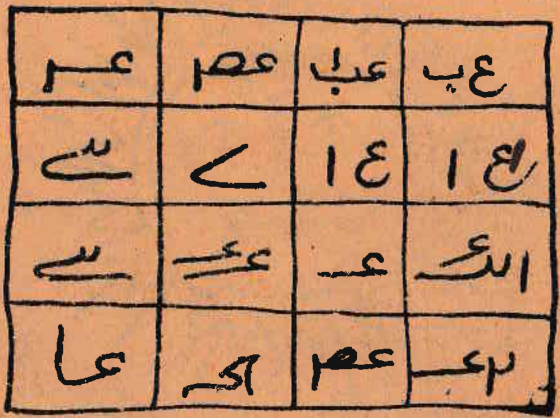

ਇਹ ਜਿਸਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨ ਮਿਲੇ ਜਾ ਧਨ ਦੀ ਕਮੀ ਰਹੇ, ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਘਟ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨੌਚੰਦੇ ਵੀਰ ਯਾ ਸੁਕਰ ਵਾਰ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਹੋਕੇ ਕੇਸਰ ਕਸਤੂਰੀ ਚੰਦਨ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ

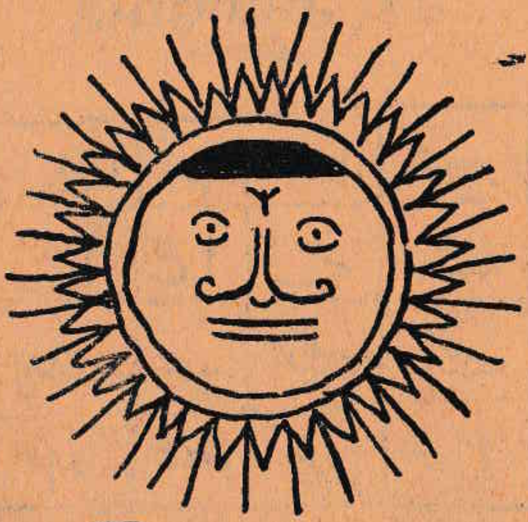

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਚਖ੍ਸੂ ਚਖ੍ਸੂ ਚਖ੍ਸੂ:
ਤੇਜਾ: ਸਿਥਰੋ ਭਵ। ਮਾਂ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ।
ਤਵਰਿਤੰ ਚਖ੍ਸ਼ੂ ਰੋਗਾਨੁ ਸ਼ਮਯ ਸ਼ਮਯ।
ਮਮ ਜਾਤ ਰੂਪੰ ਤੇਜੋ ਦਰਸ਼ਯ ਦਰਸ਼ਯ।
ਯਥਾਹਮੁ ਅੰਧਾ ਨ ਸਯਾਂ ਤਥਾ ਕਲਪਯ
ਕਲਪਯ। ਕਲਯਾਣੰ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਯਾਨਿ ਮਮ

ਪੂਰਵ ਜਨਮ ਉਪਾਰਜਿਤਾਨਿ ਚਖਸ਼ੁ: ਪ੍ਰਤਿ
ਰੋਧਕ ਦੁਸ਼ਕ੍ਰਿਤਾਨਿ ਸਰਵਾਣਿ ਨਿਰਮੂਲਯ
ਨਿਰਮੂਲਯ॥

ਓਂ ਨਮ: ਚਖਸ਼ੂ ਸਤੇਜੋਦਾਤ੍ਰੇ
ਦਿਵਯਾਯ ਭਾਸਕਰਾਯ। ਓਂ ਨਮ: ਕਰੁਣਾ
ਕਰਾਯ ਮਿਤ੍ਰਾਯ। ਓਂ ਨਮ: ਸੂਰਯਾਯ।
ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਸੂਰਯਾਯ ਅੱਛਿਤੇਜਸੇ
ਨਮ: ਖੇਚਰਾਯ ਨਮ: ਮਹਤੇ ਨਮ: ਰਜਸੇ
ਨਮ: ਤਮਸੇ ਨਮ: ਅਸਤੋ ਮਾ ਸਦ ਗਮਯ:
ਤਮਸੋ ਮਾ ਜਯੋਤਿਰ ਗਮਯ: ਮ੍ਰਿਤਿਉਰਮਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਗਮਯ। ਉਸ਼ਣੋ ਭਗਵਾਂ ਛੁਚਿਰੂਪ:
ਹੰਸੋ ਭਗਵਾਨੁ ਸੁਚਿਰ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ: ਯਾਇਮਾਂ
ਚਖਸ਼ੁਮਤੀ ਵਿਦਿਆ ਬ੍ਰਾਮਣੋ ਨਿਤਯਮ
ਧੀਤੇ ਨ ਤਸਯ ਅੱਛਿ ਰੋਗੋ ਭਵਤਿ। ਨ
ਤਸਯ ਕੁਲੇ ਅੰਧੋ ਭਵੰਤਿ ਅਸ਼ਟੋ ਬ੍ਰਾਮ-
ਣਾਨੁ ਗ੍ਰਾਹਿਤਵਾ ਵਿਦਿਆ ਸਿਧਿਰ
ਭਵਤਿ॥

ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਪਰ ਇਸਕਾ ਯੰਤ੍ਰ ਹੈ।

ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਜੰਤ੍ਰ

੮	੧੫	੨	੭
੬	੩	੧੨	੧੧
੧੪	੯	੮	੧
੪	੫	੧੦	੧੩

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਔਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲੇਵੇ। ਨੇਤ੍ਰ ਰੋਗ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਮੇਂ ਹਲਦੀ ਕੀ ਸਿਆਹੀ ਔਰ ਅਨਾਰ ਕੀ ਕਲਮ ਸੇ ਕਾਂਸੀ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਮੇਂ ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਕੋ ਲਿਖੇ, ਉਸ ਪਰ ਤਾਂਬੇ ਕੀ ਕਟੋਰੀ ਮੇਂ ਚਤੁਰਮੁਖ ਦੀਵਾ ਬਾਲੇ ਔਰ ਧੂਪਾਦਿ ਔਰ ਪੁਸ਼ਪੋਂ ਸੇ ਪੂਜਨ ਕਰੇ।

ਪੂਰਬ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਕਰ ਹਲਦੀ ਕੀ ਮਾਲਾ ਸੇ "ਓਂ ਹ੍ਰੀਂ ਹੰਸਃ" ਕੀ ਛੇ ਮਾਲਾ ਕਰੇ ਫਿਰ ਬਾਰਾਂ ਪਾਠ ਪੀਛੇ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰੇ ਫਿਰ ਪਾਂਚ ਮਾਲਾ "ਓਂ ਹ੍ਰੀਂ ਹੰਸ" ਕੀ

ਕਰੇ। ਜਿਸ ਘਰ ਮੇ ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਔਰ ਜੰਤ੍ਰ ਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਏ ਜਾਵੇਂ ਤੋ ਉਸ ਘਰ ਮੇਂ ਯਾ ਕੁਨਬੇ ਮੇਂ ਕਭੀ ਕੋਈ ਆਂਖ ਖਰਾਬ ਵਾਲਾ ਯਾ ਅੰਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ। ਐਸਾ ਸ਼ਾਸ-ਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਰਿਸ਼ੀਓਂ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਔਰ ਜੰਤ੍ਰ ਸੂਰਜ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਕੇ ਹੈਂ। ਲੋਕ ਹਿਤ ਕਾਰਨ ਐਸੇ ਗੂੜ੍ਹ ਔਰ ਗੁਪਤ ਚੀਜ਼ੇਂ ਯਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀ ਜਾਤੀ ਹੈਂ ਜਿਸ ਸੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵ ਲਾਭ ਉਠਾਵੇਂ ॥

ਵਸ਼ੀਕਰਣ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਕਾਮਦੇਵਾਯ ਸ੍ਰੀ ਸਰਵ ਜਨ ਪ੍ਰਿਆਯ, ਸਰਵ ਜਨ ਮੋਹਨਾਯ ਜ੍ਵਲ ਜ੍ਵਲ, ਪ੍ਰਜ੍ਵਲ ਪ੍ਰਜ੍ਵਲ, ਹਨ ਹਨ, ਵਧ ਵਧ, ਤਪ ਤਪ, ਸੰਮੋਹਯ ਸੰਮੋਹਯ, ਸਰਵ ਜਨੰ ਮੇ ਵਸ਼ੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਮਯ ਓਂ ਕੇ ਆਗੇ (ਕਲੀਂ) ਬੀਜ

ਲਗਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ॥ ੩੧੦੦੦ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ
ਸੇ ਸਿਧੀ ਹੋਗੀ। ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ੨੧ ਦਫ਼ਾ
ਕਿਸੀ ਸੂੰਘਨੇ ਵਾਲੀ ਵ ਸਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾ ਖਾਣੇ
ਕੀ ਚੀਜ਼ ਪਰ ਦਮ ਕਰਕੇ ਫੂਕ ਮਾਰੇ ਔਰ
ਦੇਵੇ ਤੋ ਵੋਹ ਵਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

ਅਸ੍ਰਾਖਰੀ ਮੰਤ੍ਰ

ਓਂ ਹ੍ਰੀਂ ਹੰਸਃ ਸੋ ਅਹੰ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸ਼ੁਧ ਚਿਤ ਹੋਕਰ ੧੨੫੦੦੦
ਜਪੇ ਫਿਰ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮ
ਜਿਸ ਕਾਮ ਕੇ ਲੀਏ ਲਿਖੇ ਸਰਬ
ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਂਗੇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀਪ ਕੀ ਸਿਆਹੀ ਬਨਾਏ
ਹੈ ਔਰ ਅਨਾਰ ਕੀ ਕਲਮ ਸੇ ਲਿਖੇ।

ਤੰਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ

੧- ਜ਼ੈਤੂਨ ਦਾ ਬੀਜ ਜਾ ਫਲ ਸੁੱਕਾ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
ਜਵਾਨ ਰਹੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਕ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ
ਪਾਵੇ। ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਗ ਸਿਰ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਹੋਏ।

੨- ਲੰਗਰ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਉਸਨੂੰ (ਲੰਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ) ਗਲ ਵਿਚ ਪਹਿਨਣ
ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਆਫਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ
ਅਰ ਉਸਦੇ ਭਾਗ ਉਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

੩- ਇਸ ਐਲ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਰਖਣ
ਵਾਲਾ ਬੜਾ ਦਿਮਾਗੀ ਬਣੇਗਾ ਅਰ ਬਹੁਤ
ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਲੀਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਲੋਕ ਉਸਦੀ
ਸਮਝ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਅਰ ਮਾਣ ਕਰਨ।

੪- ਜਿਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤੇ
ਓਹ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੀਰ ਦਾ
ਉਪਰ ਲਾ ਸਿਰਾ ਉਸਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਓ॥

੫- ਕੁਹਾੜੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕਿਸੇ ਪਥਰ ਉਪਰ
ਖੁਦਵਾ ਕੇ ਪਹਿਨੇ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਲਗੀ ਦੂਰ ਹੋ।

੬- ਰਿਛ ਜਾ ਭੇੜੀਏ ਦਾ ਦੰਦ ਗਲ ਵਿਚ
ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਖੇਡ ਵਿਚ ਜਿਤੇਗਾ

੭- ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਾਸਤੇ ਸੱਪ ਜਾ ਬਾਜ ਦੀ
ਸ਼ਕਲ ਰਖੇ ਜਾ ਪਹਿਨੇ।

੮- ਮੂੰਗੇ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਅਰ
ਨਜ਼ਰ ਲਗੀ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ੁਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

੯- ਸ਼ਹਦ ਦੀ ਮਖੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਗਲ
ਵਿਚ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਫਤੇ
ਪਾਵੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਿਸਮ, ਵੇਖਣੇ ਤੇ ਧੀਰਜ
ਵਿਚ ਹਰ ਜਗਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇ॥

੧੦- ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੋਵੇ
ਉਥੇ ਘੰਟਾ ਖੜਕਾਓ। ਤਾਂ ਸਭ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ।

੧੧- ਜੋ ਆਦਮੀ ਬੈਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪਣੇ
ਪਾਸ ਬ੍ਰਿਖ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਨਵਾਂਸ਼ ਵਿਚ
ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ
ਦਿਮਾਗੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਉਨਤੀ ਹੋਵੇ।

੧੨- ਕਾਲੀ ਬਿਲੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ
ਜਾ ਪਾਲੇ ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਉਦੇ ਕਰਦੀ ਹੈ।

੧੩- ਬਿਲੀ ਦੀ ਜ਼ੇਰ ਜਾ ਬਚੇ ਜਨਮਦੇ ਦੇ
ਉਪਰ ਦੀ ਝਿਲੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ
ਭਾਗ ਉਦੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਓਹ
ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਡੁਬ ਸਕਦਾ।

੧੪- ਸ਼ੁਕਰ ਵਾਰ ਭਰਣੀ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜੋ
ਕੋਈ ੧ਪਤੀ ਦੇ ਲੌਂਗ ਨੂੰ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰੇ
੨ਪਤੀ ਵਾਲਾ ਧਨ, ੩ ਪਤੀ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ
ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਆਸਰ, ੪ਪਤੀ ਵਾਲਾ ਲੌਂਗ
ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਜਿਤ ਵਾਲਾ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੰਤ੍ਰ ਹਲਕਾ ਕੁਤੇ ਦਾ

੨੨	੪੨	੫	੫੫	੯੫
੨੨	੭੩	੮੬	੬੩	੧੯
੪੨	੧੮	੭੪	੧੫	੧੭
੭	੫੧	੧੯	੪	੫
੯	੧੩	੮	੫੧	੭੨

ਜੰਤ ਕੰਨ ਪੀੜ ਦਾ

੮	੩	੪
੧	੫	੯
੬	੭	੨

ਲਿਖਕੇ ਗਲ ਪਾ ਲਿਓ ਨਾਲ ਬੰਨੋ ।

ਜੰਤ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗੀ ਵਾਸਤੇ

੬	੭	੨
੧	੫	੯
੮	੩	੪

ਜੰਤ੍ਰ ਗੀਂਡਕ ਪੀੜ ਦਾ

੭	੮	੫	੬
੮	੫	੬	੭
੫	੬	੭	੮
੬	੭	੮	੫

ਅਸ਼੍ਟ ਭੁਜੀ

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਅਸ਼ਟਭੁਜੀ ਜੰਤ੍ਰ

੪	੩	੮
੯	੫	੧
੨	੭	੬

ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ, ਪਾਗਲਪਨ, ਸੀਤਲਾ ਦਾ ਨ ਹੋਣਾ, ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਸ਼ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਫਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤਾਦਿ ਸੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭ ਕੇਸਰ ਸੇ ਭੂਜ-ਪੱਤ੍ਰ ਕਾਗਜ਼ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਔਰ ਰਖੇ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਵਯੂਹ

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਥਾਲੀ
ਵਿਚ ਲਿਖਕੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਿਲਾਦੇ
ਔਰ ਦਿਖਾਦੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸੂਤ
ਵੇਲੇ ਅਟਕ ਜਾ ਰੋਕ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤੇ
ਕਸ਼ਟ ਭੁਲ ਕੇ ਭੀ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਸੂਤ
ਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਟਕ ਖੁਲੇ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਜਿੰਨ ਲਗੇ ਕੋ

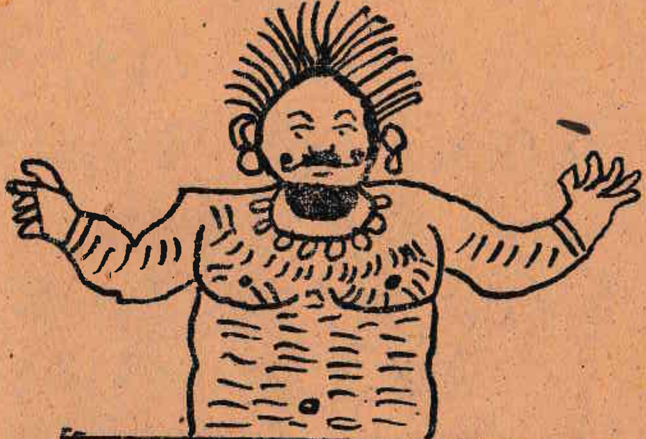

ਜਾ	ਜਬ	ਰਾ	ਈਲ
ਜਾ	ਮੇ	ਕਾ	ਈਲ
ਜਾ	ਦ	ਰਦਾ	ਈਲ
ਜਾ	ਰਕੁ	ਤਾ	ਈਲ

ਲਿਖਕਰ ਏਕ ਗਲੇ ਮੇਂ ਔਰ ਏਕ
ਘੋਲ ਪਿਲਾਦੇ। ਦੀਦਾਰ ਮੇ ਸ਼ੁਰੂ
ਕਰਨਾ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਪ ਕੌਟੇ ਕਾ

ਮੰਤ੍ਰ:- ੳਂ ਨਮੋ ਅ ਸਤੀਕ ਆਏ
ਨਮ: ੳਂ ਨਮੋ ਅਸਤੀਕ ਆਏ ਨਮ:
ੳਂ ਨਮੋ ਅ ਸਤੀਕ ਆਏ ਨਮ:

ੳਂ ਬਿਸ਼ਨ ਬਿਸਅਰੇ ਬਿਸ ਹਰੇ
ਜਲ ਪਾਣੀ ਚੀਗਾ ਜਲ ਜਾਣੀ।

ਓਅੰ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਨ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧ
ਸਨ ਮੁਨੇ ਬ੍ਰਿਦ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਅਸ਼ਟਕੁਲੀ
ਬਾਸ਼ਕ ਤੱਛਕ ਕੀ ਬਾਣੀ। ੳਂ ਬਿਸ਼ਨ
ਬਿਸਹਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ਼ਨ
ਰਿਖੀਸ਼ਰ ਮੁਨੀਸ਼ਰ ਕੀ ਆਣੀ।
ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕੀ ਆਣੀ ਆਣ
ਕਾਟੇ ਕੋ ਪਿਲਾਏ ਕਾਟਾ ਨਿਰਮਲ
ਜਾਣੀ॥ ੳਂ ਨਮੋ ਅਸਤੀਕ ਆਏ
ਨਮ: ੳਂ ਨਮੋ ਅਸਤੀਕ ਆਏ ਨਮ:

ੳਂ ਨਮੋ ਅਸਤੀਕ ਆਏ ਨਮ:
ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ੧੨੫੦੦੦ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ
ਕਰੇ॥ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਪ ਕਰਨੇ ਵਾਲ
ਕਭੀ ਭੀ ਸਰਪ ਕੋ ਨਾ ਮਾਰੇ ਜਬ
ਕਭੀ ਸਾਂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤੋ
ਯਹ ਜਪ ਕਰੇ ਤੋ ਸਾਂਪ ਦੂਰ ਚਲਾ
ਜਾਏਗਾ॥

ਜਬ ਕੋਈ ਭੀ ਆਦਮੀ ਆਕਰ
ਕਹੇ ਕਿ ਫਲਾਨੇ ਕੋ ਸਾਂਪ ਨੇ ਕਾਟਾ ਹੈ
ਤੋ ਉਸ ਕੋ ਦੋਹ ਜਗਾ ਪਕੜਨੇ ਕੋ
ਕਹੇ ਔਰ ਉਸ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ
ਫੂਕੇ ਤੋ ਉਸਕਾ ਜ਼ਹਰ ਉਤਰ ਜਾਵੇ
ਅਗਰ ਖ਼ੁਦ ਕਟਾ ਆਵੇ ਤੋ ਉਸੀ ਕੇ
ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਖੀ ਕੀ ਸੁਦੀ ਭਸਮ
ਜ਼ਿਸ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਅਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ
ਦਮ ਕਰੇ ਤੋ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਯਾਦ
ਰਹੇ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪਹਲੇ
ਅਪਨੇ ਗਿਰਦ ਏਕ ਰੇਖਾ ਖੈਂਚ ਲੇ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਵਸੀ ਕਰਨ

੨੩	੫	੩੭	੬
੯	੪੫	੨੩	੩੩
੩੯	੨੨	੪੯	੬੭
੧੨	੮੨	੪੪	੨੧

ਫਲਾਨੀ ਧੀ ਫਲਾਨੀ

੮ ੬

ਯਾ ਅਲਾਂ ਜ਼ੋਰ ਕਰ
ਦਿਲਨਾ ਵੇਰ ਨਕਰ
ਯਾ ਜਬਰਾਈਲ
ਮੇਲਕਰ

੮ ੭

ਫਲਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਫਲਾਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਫਲਾਨੀ

ਲਿਖਕੇ ਨਾਦੇ ਵਿਚ ਲਟਕਾਉਣੇ॥
ਜਿਸਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੇ ਸੋ ਵਸ ਹੋਵੇ॥

ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਹਟਾਣ ਲਈ ਜੰਤ੍ਰ

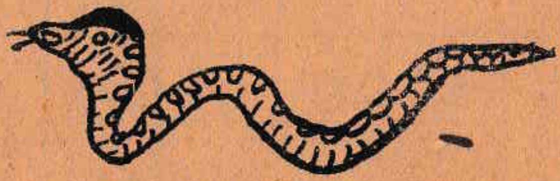

੮	੨੨	੨੬	੧੭	੧੩
੮	੨੨	੨੬	੧੭	੧੩
੮	੨੨	੨੬	੧੭	੧੩
੮	੨੨	੨੬	੧੭	੧੩
੮	੨੨	੨੬	੧੭	੧੩

ਲਿਖ ਕਰ ਧੋਕੇ ਪਿਲਾਏ ਅਤੇ ਕਟੇ ਅੰਗ ਉਪਰ ਧੂਣੀ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਬਾਂਧਣਾ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਕੇ

੧	੪	੧੩	੩੨	੫੫	੬੬
੨੨	੯	੩੭	੯	੭੨	੨੪
੨੫	੮੭	੪੨	੧੫	੧੨	੪੬
੩੪	੯੧	੪੫	੨੧	੩੪	੪੪
੧੭	੨੬	੫੪	੪੩	੫੨	੨੨
੨੬	੬	੨	੧੨	੧੨	੧੦੦

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਅਸ਼ਟਗੰਧ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਜਾ ਗੁਮਿਆ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨਾਸ਼ ਹੋ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਵਸੀ

ਸਾਇਲ ਮੇਲ ਕਰ

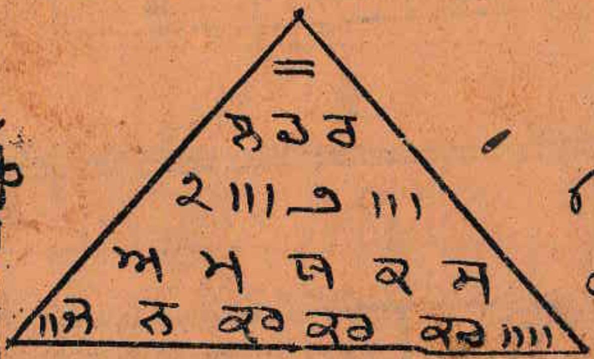

ਕਬਰ ਸਜਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਤੇ ਚੌਰਾਹੇ ਦੀ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਇਹ ਲਿਖਕੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਦੱਬੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵਸ਼ ਹੋਵੇ ਅਗਰ ਮਾਰਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਅੱਗ ਹੇਠ ਦਬਾਣਾ। ੪੦ ਦਿਨ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਕੇ

੬	੧	੮
੭	੫	੩
੨	੯	੪

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਅਸ਼ਰੀਪ ਨਾਮ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਂ॥

ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ॥ ਅਸ੍ਰੂਬ ਦੇ ਪਤੇ ਉਪਰ ਲਿਖਕੇ ਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋ॥

ਅਣਕ ਹੋਵੇ

੧	੮	੯	੧੪
੧੧	੧੨	੨	੬
੭	੨	੧੫	੮
੧੩	੧੦	੫	੪

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਲੇਟ ਉਪਰ ਲਿਖਕੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਹਰ ਤਰਾਂ ਕਾਮਯਾਬੀ, ਇਜ਼ਤ ਮਾਣ, ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਉਪਰ ਫਤਹ ਪਾਵੇ॥

੪	੯	੨
੩	੫	੭
੮	੧	੬

ਕੀਲਣ ਮੰਤ੍ਰ

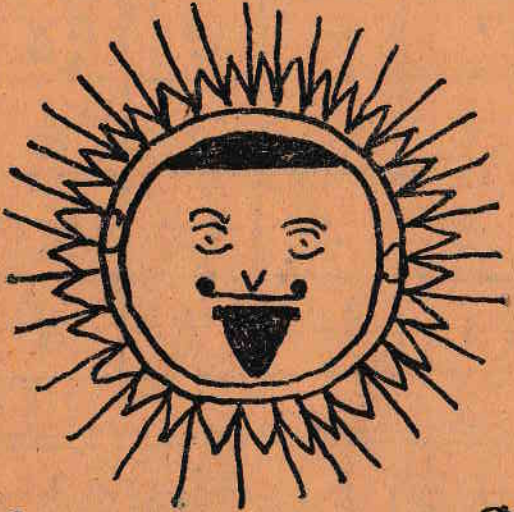

ਓਂ ਹ੍ਰੀ ਹ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮੰਤੇ
ਉਤਕਾਲੇ ਉਤਕੀਲੇ ਓਹ
ਕੀਲੇ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਕੀਲਨ ਕਰਣ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤ ਵੇਰ ਇਸ ਦਾ ਜਪ ਕਰੋ ਕੀਲਨ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮੰਤ੍ਰ ਫਲ ਕਰੇ

ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

੩੭	੭੮	੨੯	੭੦	੨੧	੬੨	੧੩	੫੪	੫
੬	੩੮	੭੯	੩੦	੭੧	੨੨	੬੩	੧੪	੪੬
੪੭	੭	੩੯	੮੦	੩੧	੭੨	੨੩	੫੫	੧੫
੧੬	੪੮	੮	੪੦	੮੧	੩੨	੬੪	੨੪	੫੬
੫੭	੧੭	੪੯	੯	੪੧	੭੩	੩੩	੬੫	੨੫
੨੬	੫੮	੧੮	੫੦	੧	੪੨	੭੪	੩੪	੬੬
੬੭	੨੭	੫੯	੧੦	੫੧	੨	੪੩	੭੫	੩੫
੩੬	੬੮	੧੯	੬੦	੧੧	੫੨	੩	੪੪	੭੬
੭੭	੨੮	੬੯	੨੦	੬੧	੧੨	੫੩	੪	੪੫

ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਲੇਟ ਤੇ ਖੋਦ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ, ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਸ਼, ਮੁਕਦਮੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਫਤਹ ਹੋ ॥

ਸਰਬ ਸਿਧੀ ਜੰਤ੍ਰ

੮	੯	੧੪	੧
੧੨	੩	੬	੧੧
੨	੧੫	੮	੭
੧੦	੫	੪	੧੩

ਰੋਗਬਾਰ ਵਿਚ ਰਾਮਜਾਬੀ

੧੧	੨੪	੭	੨੦	੩
੪	੧੨	੨੫	੮	੧੬
੧੭	੫	੧੩	੨੧	੯
੧੦	੧੮	੧	੧੪	੨੨
੨੩	੬	੧੯	੨	੧੫

ਪਿਤਲ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਪਾਸ ਰਖੇ

ਭਗੰਦਰ ਜੰਤ੍ਰ

੧੫	੧	੪	੧੪
੬	੧੨	੯	੭
੧੦	੮	੫	੧੧
੫	੧੩	੧੬	੨

ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਉਪਰ ਖੋਦਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰਾਂ ਇਸ਼ਤ ਮਾਹ ਨ, ਭਗੰਦਰ, ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਸੋਤ੍ਰ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ॥

ਸਰਬ ਸਿਧੀ ਜੰਤ੍ਰ

੭	੧੨	੧	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੧
੧੬	੩	੧੦	੫
੯	੬	੧੫	੪

ਹਕੂਮਤ-ਸ਼ਾਨ-ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਜੰਤ੍ਰ

੮	੫੮	੫੯	੫	੪	੬੨	੬੩	੧
੯	੧੫	੫੧	੫੨	੫੩	੫੪	੧੦	੧੬
੪੮	੧੮	੨੨	੪੪	੪੫	੧੯	੨੩	੪੧
੨੫	੩੯	੩੫	੨੯	੨੮	੩੮	੩੪	੩੨
੩੩	੩੧	੨੭	੩੭	੩੬	੩੦	੨੬	੪੦
੨੪	੪੨	੪੬	੨੦	੨੧	੪੩	੪੭	੧੭
੪੯	੫੫	੧੪	੧੩	੧੨	੧੧	੫੦	੫੬
੬੪	੨	੬	੬੦	੬੧	੩	੭	੫੭

ਸਿਰੇ ਉਪਰ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ
ਸਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖਿਆ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹੋਣਾ,
...ਮਜਾਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਜੰਤ੍ਰ

੬	੩੨	੩	੩੪	੩੫	੧
੭	੧੧	੨੭	੨੮	੮	੩੦
੧੯	੧੪	੧੬	੧੫	੨੩	੨੪
੧੮	੨੦	੨੨	੨੧	੧੭	੧੩
੨੫	੨੯	੧੦	੯	੨੬	੧੨
੩੬	੫	੩੩	੪	੨	੩੧

ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਪਲੇਟ ਤੇ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮੋਹੇ, ਰਾਜੇ ਮੋਹੇ, ਕ੍ਰੋਧ ਵੈਰ ਦਾ ਖਾਤਮਾ, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧੇ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਵਸ਼ੀ

ਧਦ	੩	ਘਘ
॥।	ਘਘ	ਘਘਘ

ਜੋ ਕੋਈ ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਲਿਖਕੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਡੌਲੇ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਤਾਂ ਓਹ ਵਸ ਹੋਵੇ॥

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜੰਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਜੀਤ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲਟਕਾਵੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ੨ ਜਾਵੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਫਤ ਦਾ ਕਰਾਮਾਤ ਕਰੇ॥

੬	੧	੮	ਫਲਾਣੀ ਕੀ ਫਲਾਣੀ	੪	੯	੨
੭	੫	੩	ਦਰ ਮੁਹੱਬਤ	੩	੫	੭
੨	੯	੪	ਫਲਾਣਾ ਮਾਂ ਫਲਾਣੀ	੮	੧	੬

ਸ਼ਾਪਤ ਤੰਤ੍ਰ

ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਜੀ ਔਰ ਦਤਾਤ੍ਰੇਯ
ਜੀ ਕੋ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਸ਼ਿਵਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਨੇ ਬਤਲਾਏ ਥੇ ਅਬ ਸ਼ਿਵਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ। ਕਿ ਸੁਣੋ॥

ਸਭ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ ਕਾਮ ਕਰਨਾ ਹੋ
ਤੋ ਸਭ ਕਾਮੋਂ ਕੋ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਯਹ ਹੈ।

ਓਂ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਨੇ ਨਮ:
ਉਤਪਤਿ ਸਿਥਤਿ ਪ੍ਰਲਯਕਰਾਯ
ਬ੍ਰਹਮ ਹਰੀ ਹਰਾਯ, ਤ੍ਰਿਗੁਣ
ਆਤਮਨੇ ਸਰਵ ਕੌਤਕਾਨਿ ਦਰਸ਼ਯ

ਦਰਸ਼ਯ ਦੱਤਾਤ੍ਰਿਯਾਯ ਨਮ: ਤੰਤ੍ਰ ਸਿਧੀ
ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਸਵਾ ਲਖ ਜਾਪ ਕਰਨੇ
ਸੇ ਯਹ ਹਰ ਮੰਤ੍ਰ-ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਿਧੀ ਕੇ ਦੇਨੇ
ਵਾਲੇ ਬਨਤੇ ਹੈਂ॥

ਮਾਰਣ:- ਮਾਰਣ ਮੰਤ੍ਰ ਵ ਤੰਤ੍ਰ ਬਤਾਤੇ ਹੈਂ।
ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਰਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਨਰਕ
ਕਾ ਭਾਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਗਰ ਜਹਾਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਐਸਾ
ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਤੋ ਪਾਪੀ ਦੁਰਾ
ਚਾਰੀ ਜਾ ਜਿਸ ਸੇ ਲੋਗ ਭਾਰੀ ਮਿਸੀਬਤ ਮੇਂ
ਦੁਖੀ ਹੋਂ ਤੋ ਉਸ ਜਗਾਂ ਪਾਪੀ ਕੇ ਲੀਏ
ਯਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ
ਹੈ॥ ਸੁਣੋ:—

ਮੰਤ੍ਰ:- ਯਹ ਤੰਤ੍ਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪਹਿਲਾ ਉਸਕਾ
ਮੰਤ੍ਰ ਸਵਾ ਲੱਖ ਜਾਪ ਲੇਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਫਿਰ ਯਹ ਤੰਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਫਲ ਦੇਗਾ ਯਹ
ਜਾਰੀ ਸਮਝਨਾ। ਯਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇ ਉਪਰ
ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਰਜ ਹੈਂਗੇ॥

ਮਾਰਨ

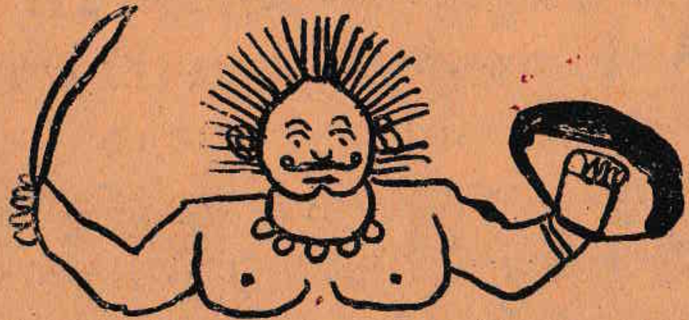

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮਃ ਕਾਲ ਰੂਪਾਯ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ
ਭਸਮੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

ਸਵਾ ਲਖ ਜਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਧ ਹੈ
ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੰਤ੍ਰਾਂ ਉਪਰ ਦਕਤਸ਼ਨੂੰ
੧੦੮ ਦਫਾ ਮੰਤ੍ਰ ਫੂਕਨੇ ਸੇ ਤੰਤ੍ਰ ਆਪਣ
ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੇਗਾ॥

ਤੰਤ੍ਰ:-

੧- ਚਿਤਾ ਕੀ ਸੁਚੀ ਭਸਮ, ਧਤੂਰੇ ਕੇ
ਬੀਜੋਂ ਕਾ ਚੂਰਨ ਕਰਕੇ ਮੰਗਲ

ਮ੍ਰਿਗਸ਼ਿਰ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਹੋ ਤੋ ਜਿਸਕੇ ਊਪਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਡਾਲ ਦੇਂਕੇ ਤੋ ਵੋਹ ਜਲਦੀ ਹੀ
ਯਮਾਲਯ ਕੋ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਵੇ॥

੨- ਵਿੱਖ- ਧਤੂਰੇ ਕਾ ਚੂਰਨ, ਤੇਲ ਭਿਲਾਵਾ
ਔਰ ਕਾਲੇ ਸਾਂਪ ਕਾ ਦਾਂਤ ਸਭ ਮਿਲਾਕਰ
ਸ਼ਨੀ ਕੇ ਦਿਨ ਜਿਸਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਰ ਫੈਂਕੇ
੧੦੮ ਦਫਾ ਮੰਤ੍ਰ ਫੂਕਕੇ ਤੋ ਨਿਸਚਯ ਮਰੇ।

੩- ਮਨੁਖ ਕੀ ਸੁਕੀ ਅਸਥੀ ਕਾ ਚੂਰਨ
ਕਰਕੇ ਪਾਨ ਮੇਂ ਖੁਲਾਵੇ॥

੪- ਸਾਂਪ ਕੀ ਹੱਡੀ ਕਾ ਚੂਰਣ ਜਿਸਕੇ
ਜਿਸਮ ਪਰ ਪੀਸ ਕਰ ਫੈਂਕੇ॥

੫- ਕਾਲੇ ਸਾਂਪ ਕੀ ਚਰਬੀ ਕੀ ਬਤੀ
ਬਨਾਕਰ ਧਤੂਰੇ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਖੋਪਰੀ ਮੇਂ
ਕਾਜਲ ਉਤਾਰਨਾ। ਯਹ ਕਾਜਲ, ਪਾਂਚੋਂ
ਨਮਕ ਔਰ ਚਿਤਾ ਭਸਮ ਜਿਸਕੇ ਸ਼ਰੀਰ
ਪਰ ਡਾਲੇ ਵੋਹ [illegible] ਮੇਂ ਜਲ ਜਾਵੇ॥

੬- ਚਿਤਾ ਦੀ ਭਸਮ ਔਰ ਲਕੜੀ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਜਿਸਕੇ ਮਕਾਨ ਮੇਂ ਗਾਡੇ ਵੋਹ ਮਰ ਜਾਵੇ।

੭- ਬਿਛੂ ਔਰ ਉਲੂ ਕੇ ਮਾਂਸ ਕਾ ਚੂਰਣ ਜਿਸਕੇ ਜਿਸਮ ਪਰ ਡਾਲੇ ਤੋ ਮਰ ਜਾਵੇ॥

੮- ਪੰਦ੍ਰਾ ਯੰਤ੍ਰ ਚਿਤਾ ਭਸਮ ਸੇ ਵਿਲੋਮ ਗਤੀ ਸੇ ਲਿਖਕਰ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮ ਚਿਤਾ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇ ਤੋ ਨਿਸਚਯ ਮਰ ਜਾਵੇ॥ ਮੰਗਲਵਾਰ॥

੯- ਉਲੂ ਕੀ ਵਿਠ ਔਰ ਬਿਖ ਜਿਸਕੇ ਜਿਸਮ ਪਰ ਪਾਵੇ ਨਿਸਚਯ ਮਰੇ॥

੧੦- ਗਿਰਗਿਟ ਦੀ ਚਰਬੀ ਕਾ ਤੇਲ ਜਿਸਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭੀ ਡਾਲ ਦੇ ਤੋ ਮਰੇ॥

੧੧- ਘਰ ਕੇ ਦੀਵੇ ਮੇਂ ਨਮਕ ਔਰ ਭਾਂਗ ਕਾ ਚੂਰਣ ਡਾਲੇ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ ਮਰੇ॥

ਇਨ ਤਮਾਮ ਪ੍ਰਯੋਗੋਂ ਮੇਂ ੧੦੮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਜਪ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਬ ਕਾਮ ਸਹੀ ਹੋਗਾ॥

ਮੋਹਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ੴ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਕਾਮਦੇਵਾਯ ਯਸਯ ਯੰਸਯ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯੋ ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯੋ ਭਵਾਮਿ ਯਸ਼ਚ ਯਸ਼ਚ ਮਮ ਮੁਖਯੰ ਪਸ਼ਯਤਿ ਤੰ ਤੰ ਮੋਹਯਤੁ ਸਵਾਹਾ॥

ਸਵਾ ਲਾਖ ਜਪਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਵੇ ਫਿਰ ਹਰ ਤੰਤ੍ਰ ਨਾਲ ੧੦੮ ਵੇਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਚਲਾਵੇ॥

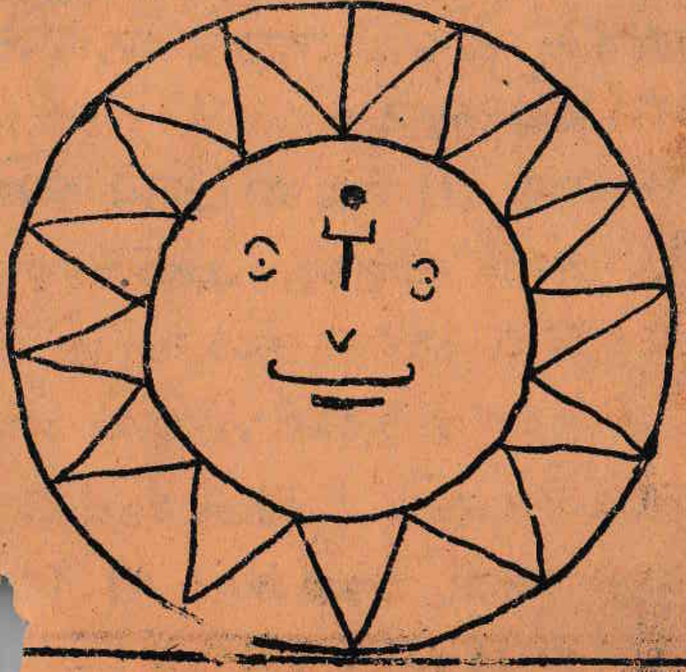

੧- ਤੁਲਸੀ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਦਾ ਚੂਰਣ ਸਹਦੇਵੀ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਘਸਾਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਸਭ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ॥

੨- ਹੜਤਾਲ- ਗੋਰੋਚਨ- ਅਸਗੰਧ ਕੇਲੇ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਘੋਟਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੩- ਚੰਦਨ- ਕਕੜਾਸਿੰਗੀ- ਬਚ- ਕੂਠ ਦਾ ਧੂਪ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਦਾ- ਸ਼ਰੀਰ ਮੇਂ ਦੇਵੇ ਤੇ ਸਭ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ॥

੪- ਪਾਨ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕਾ ਤਿਲਕ ਲਗਾਵੇ॥

੫- ਸੰਧੂਰ- ਗੋਰੋਚਨ- ਕੇਸਰ ਆਂਵਲੇ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੬- ਕਪੂਰ ਮਨਸਿਲ ਕੇਲੇ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ਤੇ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਮੋਹਤ ਹੋਂ॥

੭- ਸੰਧੂਰ- ਸਫੇਦ ਆਕ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੮- ਸਹਦੇਵੀ- ਭੰਗਰਾ- ਅਪਾਮਾਰਗ ਔਰ ਲਾਜਵੰਤੀ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੯- ਸਫੇਦ ਘਾਸ ਔਰ ਹੜਤਾਲ ਕਾ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੧੦- ਗੁਲਰ ਕੀ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਬਤੀ ਬਨਾਕਰ ਮਖਨ ਕੇ ਦੀਪਕ ਮੇਂ ਕਾਜਲ ਕਰੇ ਗੜ੍ਹੀ ਸਮੇਂ ਆ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੧੧- ਬ੍ਰਹਮਦੰਡੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸਫੇਦ ਘੁੰਘਚੀ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਮੋਹਤ ਹੋਂ॥

੧੨- ਬਿਲ ਪਤ੍ਰ ਸੁਕਾਕੇ ਕਪਲਾ ਗਊ ਦੇ ਦੁਧ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਤੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੧੩- ਸਫੇਦ ਚੰਦਨ, ਸਫੇਦ ਅੱਕ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪਰ ਲੇਪ ਕਰੇ॥

੧੪- ਭੰਗ ਔਰ ਸਫੇਦ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਲੇਪ ਕਰੇ

੧੫- ਤੁਲਸੀ ਪੱਤ੍ਰ, ਭੰਗ, ਅਸਗੰਧ

ਕੀ ਗੋਲੀ ਬਣਾਕਰ ਖਾਤਾ ਹੈ ॥

੧੬- ਕੌੜੀ ਤੂੰਬੀ ਕੇ ਬੀਜੋਂ ਕਾ ਤੇਲ ਲੇਕਰ ਸਾਫ਼ ਕਪੜੇ ਕੀ ਬਤੀ ਬਨਾਕਰ ਕਾਜਲ ਕਰੇ ਔਰ ਕਾਜਲ ਲਗਾਏ ਯਾ ਤਿਲਕ ਕਰੇ

੧੭- ਦਾੜ੍ਹੀ ਕਾ ਪੰਚਾਂਗ ਔਰ ਸਫੇਦ ਘੁੰਘਚੀ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਰੀਰ ਸਤੰਭਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਅਗਨੀ ਰੂਪਾਯ ਮਮ ਸ਼ਰੀਰੇ ਸਤੰਭਨੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸਵਾਹਾ ॥

ਲਖ ਔਰ ਪਚੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲੇ ਫਿਰ ੧੦੮ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਤਬ ਸ਼ੀਘਰ ਫਲ ਹੋਗਾ ॥

੧- ਮੇਂਡਕ ਕੀ ਚਰਬੀ ਕੁਆਰ ਗੰਦਲ ਕੇ ਰਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਮਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਲੇਗਾ ॥

੨- ਆੱਕ ਕਾ ਦੂਧ ਔਰ ਘੀ ਕੁਆਰ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਸ਼ਰੀਰ ਪਰ ਮਲੇ ॥

੩- ਅੱਕ ਦਾ ਦੁਧ ਅਰ ਕੇਲੇ ਦਾ ਰਸ ਮਿਲਾਕੇ ਮਲੇ ॥

੪- ਕੇਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਘੀ ਕੁਆਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਮਲੇ ॥

੫- ਸੁੰਢ- ਪੀਪਰੀ- ਮਿਰਚ ਚਬਾਕੇ ਫਿਰ ਅਗ ਫੜੇ ਤਾਂ ਜਲੇ ਨਹੀਂ ॥

੬- ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕਰ ਖਾਕੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਘੀ ਪੀਏ ਫਿਰ ਸੁੰਢ ਚਬਕੇ ਅੰਗਾਰ ਭੀ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਲਦਾ ਨਹੀਂ ॥

੩੯	੨੧	੨੫
੪੩	੮੫	੪੯
੨੬	੨	੧੬

...ਕੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਤਾਂ ਅਗਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ।

ਆਸਨ ਸਤੰਭਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਦਿਗੰਬਰਾਯ ਫਲਾਣਾ ਆਸਨੰ ਸਤੰਭਯ ਸਤੰਭਯ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

੧- ਚਮਾਰ ਦੀ ਕੁੰਡੀ ਦੀ ਮਲ ਵਿਚ ਗਰਡੈਯਾ ਦਾ ਲਹੂ ਮਿਲਾਕੇ ਜਿਸਦੇ ਅਗੇ ਸੁਟੇ ਤਾਂ ਸਤੰਭਨ ਹੋਵੇ॥

੨- ਮਨੁਖ ਖੋਪਰੀ ਵਿਚ ਸਫੇਦ ਘੁੰਘਚੀ ਬੀਜੇ ਅਰ ਦੂਧ ਕਰ ਰੋਜ਼ ਸੀਂਚੇ ਜਦ ਵੇਲ ਉਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਛਿਲ ਜਿਸ ਅਗੇ ਸੁੱਟੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਸਨ ਸਤੰਭਨ ਹੋ॥

ਬੁਧੀ ਸਤੰਭਨ

੧- ਉਲੂ ਕੀ ਵਿਸ਼ਟਾ ਪਾਨ ਮੇਂ ਜਿਸੇ ਖੁਲਾਵੇ ਉਸਕੀ ਬੁਧੀ ਸਤੰਭਨ ਹੋ॥

੨- ਸਫੇਦ ਸਰਸੋਂ ਭੰਗਰੇ ਕੇ ਰਸ ਮੇਂ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਖੇ ਸਤੰਭਨ ਹੋ॥

੩- ਸਹਦੇਵੀ ਅਰ ਕਿਰਕਿਟ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਅਰ ਖੁਲਾਵੇ॥

੪- ਭੰਗਰਾ - ਅਪਾਮਾਰਗ - ਕੰਕੋਲੀ - ਸਹਦੇਈ ਸਰੋਂ - ਬਚ - ਸਫੇਦ ਅੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੈਕੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤਕ ਰਗੜੇ ਅਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ॥

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂਣਾਂ ਫਲਾਣੇ ਕੀ ਬੁਧੀ ਸਤੰਭਯ ੨ ਸਵਾਹਾ॥

ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਤੰਭਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪਾਯ ਮਹਾ ਬਲਾਯ ਪਰਾਕ੍ਰਮਾਯ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕ੍ਰਤ ਵਸ਼ੀ ਬੰਧਯ ੨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਤੰਭਯ ੨ ਪਾਤਯ ਪਾਤਯ ਸਰੀ ਤੱਲੇ ਹੂੰ ਫਟ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

੧- ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਸਮੇਤ ਪੁਖ ਨਕਸ਼ਤ੍ਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ਮੂੰਹ ਜਾਂ ਸਿਰ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹੇ॥

੨- ਖਜੂਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਰਖੇ॥

੩- ਕੇਤਕੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹਥ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ॥

੪- ਅਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋ ॥

੫- ਚੰਬੇਲੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਰਖੇ ॥

੬- ਮਸਤਕ ਯਾ ਹੱਥ ਤੇ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਰ ਤਾੜ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਰਖੇ ॥

੭- ਕੇਤਕੀ-ਤਾੜ-ਖਜੂਰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੂਰਨ ਬਣਾਕੇ ਖਾਵੇ ॥ ਘਿਉ ਵਿਚ ਖਾਵੇ ॥

੮- ਖਜੂਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਗਲ ਯਾ ਪੈਰ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥

੯- ਅਪਾਮਾਰਗ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਖ ਨਸ਼ਤਰ ਵਿਚ ਲਿਆਕੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥

੧੦- ਸਫੇਦ ਘੁੰਘਚੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਗਲ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥

੧੧- ਔਤਵਾਰ ਬਿਲ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਬਿਖ ਪੀਸਕੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ॥

ਸਵਾ ਲਖ ਜਪ ਕਰਕੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਵੇ ਫਿਰ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ੧੦੮ ਜਪ ਕਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਫਲੀ ਭੂਤ ਹੋਵੇਗਾ

ਸੈਨਾ ਸਤੰਭਨ

ਮੰਤ੍ਰ- ਓਂ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ੂਲ ਧਾਰਣੀ ਮਮ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੈਨਾ ਸਤੰਭਨ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

੧- ਮਸਾਣਾਂ ਦੀ ਭਸਮ ਨਾਲ ਮਿਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਨੂੰ ਲੇਪਨਾ ਉਸੇ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੈਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਅਰ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬਕੇ ਉਪਰ ਪਥਰ ਦੇਣਾ ॥

੨- ਮੰਗਲਵਾਰ ਕਾਂ ਤੇ ਉਲੂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਗੋਰੋਚਨ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਭੋਜ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖਕੇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੈਨਾ ਹਾਰ ਜਾਵੇ ॥

ਜਾਨਵਰ ਸਤੰਭਨ

੧- ਊਠ ਦੀ ਹਡੀ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਤਰਫ਼ ਦਬੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂ ਉਥੋਂ ਨ ਹਿਲਣ ਜਾ ਹਿਲਕਨ॥

੨- ਊਠ ਦੇ ਰੋਮ ਜਿਸ ਡੰਗਰ ਉਪਰ ਸੁਟੇ ਜਾਣ ਓਹ ਡੰਗਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹਿਲ ਨ ਸਕੇ॥

ਮਨੁਖ ਸਤੰਭਨ

੧- ਰਜਸ੍ਵਲਾ ਦੇ ਜੋਨੀ ਦੇ ਕਪੜੇ ਉਪਰ ਗੋਰੋਚਨ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ਲਿਖੇ ਅਰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਘੜੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮਨੁਖ ਸਤੰਭਨ ਹੋਵੇ॥

੨- ਰਜਸ੍ਵਲਾ ਦਾ ਕਪੜਾ ਗੋਰੋਚਨ ਨਾਲ ਲਿਖਕੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ ਦਬੇ॥

੩- ਮੀਂਹ ਸਤੰਭਨ

ਦੋ ਹਾਂਡੀਆਂ ਵਿਚ ਮਸਾਣਾਂ ਦਾ ਕੋਲਾ ਸੰਪੁਟ ਕਰਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਦਬਣਾ॥

ਦੋ ਇਟਾਂ ਵਿਚ ਭਸਮ ਨਾਲ ਮੇਘ ਲਿਖਕੇ ਦ[illegible] ਦੇਵੇ॥

ਨੀਂਦ ਲੈ ਆਉਣਾ

੧- ਕਟੇਲੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੀਸਕੇ ਸ਼ਹਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਅੰਜਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਆਵੇ॥

੨- ਕਟੇਲੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੀਸਕੇ ਸ਼ਹਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਨਸਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਆਵੇ॥

ਨੌਕਾ ਰੁਕ ਜਾਵੇ

ਗੂਲਰ ਦੀ ਲਕੜੀ ਦੀ ਪੰਜ ਉਂਗਲ ਲੰਮੀ ਕਿਲ ਭਰਣੀ ਨਛਤ੍ਰ ਵਿਚ ਨੌਕਾ ਦੀ ਪੇਂਦੀ ਵਿਚ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਨੌਕਾ ਰੁਕ ਜਾਵੇ॥

ਜਲ ਸਤੰਭਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਰੁਦ੍ਰਾਯ ਜਲੰ ਸਤੰਭਯ ਸਤੰਭਯ ਠਃ ਠਃ ਠਃ॥

ਪੰਨਕ ਦਾ ਚੂਰਣ ਕਰਕੇ ਜਲ ਵਿਚ ੧੦੮ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਜਲ ਚਲਣਾ ਰੁਕ ਦੇ॥ ਸਵਾ ਲਖ ਜਪ ਪਹਿਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਗਰਭ ਪਤਨ ਨ ਹੋਵੇ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਮਹਾ ਰੌਦ੍ਰਾਯ ਗਰਭ ਸਤੰਭਨੰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਸਵਾਹਾ ॥ ੧੦੮ ਵੇਰ ਜਪਨਾ ॥

ਰਖਜਾ ਕਰੇ

੧- ਰਿਤੂ ਸਮੇਂ ਇਰੰਡ ਬੀਜ ਖਾਵੇ ਤਾ ॥

੨- ਧਤੂਰੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕਮਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥

੩- ਐਤਵਾਰ ਪੁਖ ਹੋਵੇ ਕਾਲੇ ਧਤੂਰੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਪਤਨ ਨ ਹੋ ॥

੪- ਧਤੂਰੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਚੂਰਣ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਯੋਨੀ ਵਿਚ ਰਖੇ ॥

੫- ਘੁਮਾਰ ਦੇ ਹਥ ਦਿ ਸੜੀ ਮਿਟੀ

ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਬਕਰੀ ਦੇ ਦੁਧ ਨਾਲ ਪੀਵੇ ॥

੬- ਰਿਤੂਵੰਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ ਨੂੰ ਨਿੰਮ ਦੀ ਲਕੜੀ ਦੀ ਸਹਿਰੀ ੨ ਧੂਣੀ ਦੇਣਾ ॥

੭- ਕੇਸਰ - ਮਿਸ਼ਰੀ - ਪਾਠਾ - ਕੁਟ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਚੂਰਨ ਸ਼ਹਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾਕੇ ਖਾਵੇ ॥

ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਨਾਰਦਾਯ ਅਮੁਕਸਯ ਅਮੁਕੇਨ ਸਹ: ਵਿਦ੍ਵੈਸ਼ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥ ਸਵਾ ਲਖ ਜਪਕੇ ਫਿਰ ੧੦੮ ਪਾਠ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ

੧- ਉਲੂ ਤੇ ਕਾਂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕਠੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲੇ ਸੂਤਰ ਵਿਚ ਬੰਨਣਾ ਅਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਗਡੇ ਵਿਦ੍ਵੇਸ਼ਣ ਹੋ॥

੨- ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਿਟੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਨਾਵੇ ਅਰ ਨਾਲ ਹਾਥੀ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਾਲ ਤਿਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਡ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਉਸ ਉਪਰ ਅਗ ਬਾਲੇ ਤੇ ਮਾਲਤੀ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹਵਨ ਕਰੇ॥

੩- ਬਿਲ-ਚੂਹੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਤੇ ੧੦੮ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੁਤਲਾ ਬਨਾਵੇ ਅਰ ਨੀਲੇ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟਕੇ ਇਕਦੇ ਘਰ ਗਡ ਦੇਵੇ॥

੪- ਕਿਰਲਾ ਤੇ ਸੱਪ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਭਸਮ ਅਰ ਚਿਤਾ ਦੀ ਭਸਮ ਕਰਕੇ ਦੋ[illegible] ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਿਟੀ ਰਲਾਕੇ ਪੁਤਲਾ-

ਇਕ ਦੇ ਘਰ ਗਡੇ॥ ਯਾ ਦੋ ਬਕਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮੰਤ੍ਰਕੇ ਦਬ ਦੇਵੇ॥

੫- ਗਧੀ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਚੂਰਨ ਕਰਕੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ ਮਖਨ ਵਿਚ ਰਲਾਕੇ ਹਵਨ ਕਰੇ ਉਨਾਂ ਵਿਚ ਵੈਰ ਹੋਵੇ॥

੬- ਭੈਂਸ ਅਰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਧੂਪ ਜਿਥੇ ਦਿਓ ਵੈਰ ਹੋ॥

੭- ਘੁੱਤੇ ਦੇ ਵਾਲ ਬਿਲੀ ਦੇ ਨਹੁੰ ਪੀਸਕੇ ਧੂਪ ਦਿਓ॥

੮- ਸੈਹੀ ਦਾ ਕਾਟਾ ਜਿਥੇ ਗਡੋ ਤਾ ਵੈਰ ਹੋ॥

੯- ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਿਟੀ ਲੈਕੇ ਤਿਸਦੇ ਪੁਤਲੇ ਬਣਾਕੇ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਮੰਤ੍ਰਕੇ ਗਡ ਦਿਓ॥

[illegible] ੧੦੮ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ॥

ਉਚਾਟਨ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਰੁਦ੍ਰਾਯ ਓਂ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਰੁਦ੍ਰਾਯ ਕਰਾਲਾਯ, ਅਮੁਕੰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਂਧਵੈ ਸਹ ਸ਼ੀਘ੍ਰਤਮ ਉਚਾਟਯ ੨ ਸ੍ਵਾਹਾ ਠ: ਠ: ਠ: ॥

ਜਿਸ ਕਿਸੀ ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਖੇਤ-ਇਸਤ੍ਰੀ-ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਾ ਹਰਣ ਕੀਆ ਹੋ ਉਸ ਪਰ ਕਲਾ ਉਚਿਤ ਹੈ॥

੧- ਬ੍ਰਹਮ ਡੰਡੀ- ਚਿਤਾ ਭਸਮ- ਸਰਸੋਂ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਨੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਪਰ ਲੇਪ ਕਰੇ ਔਰ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਜਿਸਕੇ ਘਰ ਡਾਲੇ ਉਸਕਾ ਉਚਾਟਨ ਹੋ॥

੨- ਸਰਸੋਂ ਔਰ ਸ਼ਿਵ ਨਿਰਮਾਲਯ ਘਰ ਮੇਂ ਗਾਡੇ॥

੩- ਮੰਗਲਵਾਰ ਉਲੂ ਕਾ ਪੰਖ ਜਹਾਂ ਗਾਡੇ॥

੪- ਕਾਂ ਦੇ ਪਰ ਜਿਸ ਘਰ ਗਾਡੇ॥

੫- ਗੁਲਰ ਕੀ ਡਾਰ ਅੰਗੁਲ ਕੀ ਕਿ[illegible] ਗਾਡੇ ਉਚਾਟਨ ਹੋ॥

੬- ਮਨੁਖ ਕੀ ਡਾਰ ਉਂਗਲ ਹਡੀ ਜਿਸਕੇ ਗਾਡੇ॥

੭- ਉਲੂ ਕੀ ਵਿਠ ਤੇ ਸਰੋਂ ਪੀਸਕੇ ਜਿਸਕੇ ਉਪਰ ਡਾਲੇ॥

੮- ਕਾਂ ਔਰ ਉਲੂ ਕੇ ਪਰਾਂ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਜਿਸਕੇ ਚੁਲ੍ਹੇ ਗੱਡੇ ਤਾਂ ਉਚਾਟਨ ਹੋਵੇ॥

ਵਸ਼ੀਕਰਨ

ਯੰਤ੍ਰ

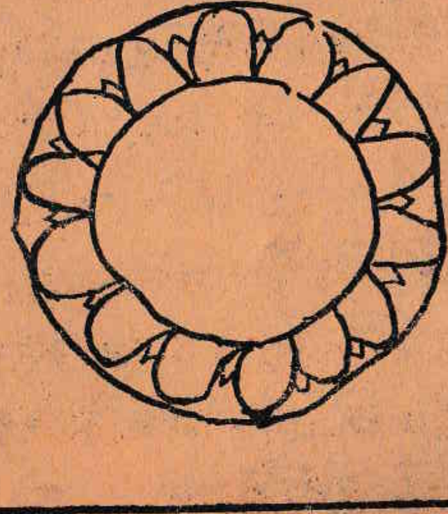

੧- ਬ੍ਰਹਮਦੰਡੀ- ਬਚ- ਕੁਠ ਸੌਤਫਾ
ਪੀਸਕੇ ਪਾਣ ਵਿਚ ਖੁਆਵੇ ॥
੨- ਬੈਂਗਣ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਭਭੂਤੀ ਮਿਲਾਕੇ
ਘਿਸਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥
੩- ਪੁਖ ਨਛੱਤ੍ਰ ਵਿਚ ਪੁਨਰਵਾ ਦੀ
ਜੜ੍ਹ ਹਥ ਤੇ ਬੰਨੇ ॥
੪- ਆਪਾ ਮਾਰਗ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕਪਲਾ ਦੇ
ਦੁਧ ਵਿਚ ਘਿਸਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥
੫- ਸਹਦੇਈ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਸੁਕਾਕੇ ਪਾਨ ਵਿਚ ॥
੬- ਸਹਦੇਈ ਗੋਰੋਚਨ ਦਾ ਤਿਲਕ ॥
੭- ਗੁਲਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਘਿਸਕੇ ਤਿਲਕ ॥
੭- ਗੁਲਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪਾਨ ਵਿਚ ਖੁਲਾਵੇ ॥
੮- ਸਰੋਂ ਦੇਵਦਾਰ ਦੀ ਗੋਲੀ
ਬਣਾਕੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਗਲ ਬਾਤ ਦੇਵੇ
ਰਖੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰੇ ਉਸੀ
ਵਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

੯- ਸੰਧੂਰ-ਕੇਸਰ-ਕੁਠ- ਹਰਤਾਲ- ਮਨਸਿਲ
ਪੀਸਕੇ ਆਪਣੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਦਾ ਖੂਨ
ਮਿਲਾਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥
੧੦- ਲਾਲ ਚੰਦਨ-ਕਾਕਨੀ-ਕਮਲਪਤ੍ਰ-ਗੁਗਲ
ਪੀਹ ਕੇ ਲੇਪ ਦਾ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥
੧੧- ਲਾਲ ਚੰਦਨ-ਕਾਕਨੀ-ਕਮਲਪਤ੍ਰ-ਗੁਗਲ
ਪੀਸ ਕਰ ਅੰਜਨ ਕਰਨਾ ॥
੧੨- ਪੁਆੜੀ ਸਫੇਦ ਛਾਵੇਂ ਸੁਕਾਕੇ ਸਾਰ
ਕਪਲਾ ਦੇ ਦੁਧ ਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥
੧੩- ਸਫੇਦ ਅੱਕ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕਪਲਾ ਦੇ
ਦੁਧ ਵਿਚ ਘਿਸਾਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥
੧੪- ਸਫੇਦ ਦੁਰਵਾ ਉਪਰ ਅਨੁਸਾਰ ॥
੧੫- ਬਿਲ ਪਤ੍ਰ- ਬਿਜੌਰਾ -ਨਿੰਬੂ ਰਸ ਵਿਚ
ਪੀਸਕੇ ਦੁਧ ਕਪਲਾ ਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥
੧੬- ਘੀ ਕੁਆਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਭੰਗਰੇ ਬੀਜ
ਰਗੜਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥
[illegible]- ਅਸਗੰਧ - ਹਰਤਾਲ - ਸੀਪੂਰ ਸਤ
[illegible]ਰਸ ਵਿਚ ਰਗੜਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥

੧੮- ਆਪਾ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬੀਜ ਬਕਰੀ ਦੇ ਦੁਧ ਵਿਚ ਰਗੜਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥

੧੯- ਪਾਨ ਤੇ ਤੁਲਸੀ ਪਤ੍ਰ ਕਪਲਾ ਦੇ ਦੁਧ ਵਿਚ ਪਿਸਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥

੨੦- ਮਨਸਿਲ-ਅਸਗੰਧ ਆਂਵਲੇ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਪੀਸਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ ॥

ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ਼ੀ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮ: ਕਾਮਾਖਸ਼ੀਐ ਦੇਵੀਐ ਅਮੁਕੀ ਮੇ ਵਸ਼ੀ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਸ੍ਵਾਹਾ ॥

੧- ਐਤਵਾਰ ਕਾਲੇ ਧਤੂਰੇ ਦਾ ਪੰਚਾਂਗ ਵਿਚ ਕੇਸਰ-ਕਪੂਰ-ਗੋਰੋਚਨ ਪਾਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਨਾ ॥

੨- ਤਗਰ-ਕੇਸਰ-ਕਾਕ ਜੰਘਾ ਮਨਸਿਲ ਪੀਸਕੇ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਵੇ ॥

੩- ਤਗਰ-ਕੁਠ-ਕੇਸਰ-ਬਚ-ਚਿਤ੍ਰ [illegible] ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਵੇ ॥

੪- ਜੀਭ-ਕੰਨ-ਨੱਕ-ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਪਾਨ ਵਿਚ ਖੁਆਵੇ ॥

੫- ਲੌਂਗ ਮੰਗਲਵਾਰ ਲਿੰਗ [illegible] ਵਿਚ ਰਖਕੇ ਬੁਧਵਾਰ ਖੁਲਾਵੇ ॥

੬- ਨਖਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਹੁੰ ਐਤਵਾਰ ਪਾਨ ਵਿਚ ਖੁਲਾਵੇ ॥

੭- ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਖਬੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਲੈਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਲਗਾਵੇ ਫਿਰ ਨੀਲੇ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟਕੇ ਪੁਤਲਾ ਬਣਾਵੇ ਉਸਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵੀਰਜ ਅਰ ਸੰਧੂਰ ਡਾਲੇ ਫਿਰ ਉਸਕੇ ਦੁਆਰ ਪਰ ਗਾਡਨਾ ॥ ਜਬ ਵੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਸਕੋ ਉਲੰਘਣ ਕਰੇ ਤੋਂ ਵਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥

੮- ਬ੍ਰਹਮਦੰਡੀ ਦਾ ਚੂਰਨ ਤੇ ਚਿਤਾ ਭਸਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰ ਪਾਓ ॥

੯- ਤਾਲਮਖਾਨਾ-ਮਨਸਿਲ ਪਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਪੀਸਕੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤਿਲਕ ਕਰਨ

ਵਸ਼ੀਕਰਨ

੧੦- ਕਮਲ ਦੇ ਪਤੇ ਤੇ ਗੋਰੋਚਨ ਨਾਲ ਉਸ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਤੇ ਇਸ
ਨਾਲ ਤਿਲਕ ਲਾਣੀ ਵਾਰ ਲਗਾਨਾ॥
੧੧- ਨੈਂਕਾ ਤੂੰਬਾ - ਗਲਣੀ ਤੋਂ ਮੂ[illegible]

ਸਰੋਂ ਮਿਲਾਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ
ਲੇਪ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਗਮੋਹੇ ਜਾਂਦੇ ॥
੧੨- ਉੱਲੂ ਦਾ ਮਾਂਸ ਛੋਟੇ ਸੁਕਾਦੇ ਆਰ
ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਦੇ ॥
੧੩- ਚੰਬੇਲੀ ਫੁਲ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟਕੇ
ਬਤੀ ਬਣਾਵੇ, ਮੰਗਲਵਾਰ ਮਨੁਖ ਖੋਪਰੀ
ਵਿਚ ਅਰਿੰਡ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਕੇ ਕਾਜਲ ਲਵੇ
ਉਸ ਕਾਜਲ ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਵਸ ਹੋਵੇ॥

ਪੁਰਖ ਵਸ਼

ਮੰਤ੍ਰ:- ੴ ਨਮੋ ਮਹਾ ਜਖਸ਼ਣੀਐਂ ਮਮ
ਪਤਿ ਮੇਂ ਵਸ਼ ਕੁਰ ੨ ਸਵਾਹਾ ॥
੧- ਗੋਰੋਚਨ-ਜੋਨੀ ਰੂਪ ਕੇਲੇ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਤਿਲਕ ਕਰੇ।
੨- ਅਨਾਰ ਦਾ ਪੰਚਾਂਗ ਪੀਸਕੇ ਸਫੇਦ ਸਰੋਂ ਪਾਕੇ
ਜੋਨੀ ਤੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ॥
[illegible]ਲੀ ਫੁਲ ਲੈਕੇ ਤੇਲ ਵਿਚ ਪਕਾਦੇ ਤੇ
ਤੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ॥

ਰਾਜਾ ਵਸ ਹੋ

ਮੰਤ੍ਰ:- ਓਂ ਨਮੋ ਭਾਸਕ੍ਰਾਯ ਤ੍ਰਿਲੋਕਾਤਮਨੇ
ਅਮੁਕੰ ਮਹੀ ਪਤੀ ਮੇ ਵਸ਼ੀ ਕੁਰੁ ਸ੍ਵਾਹਾ॥

੧- ਕੇਸਰ ਕਪੂਰ ਚੰਦਨ ਤੁਲਸੀ ਪਤ੍ਰ
ਗਾਂਏ ਦੁਧ ਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੨- ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ
ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਸਾਮਨੇ ਜਾਵੇ॥

੩- ਹੜਤਾਲ ਅਸਗੰਧ ਕਪੂਰ ਮਨਸਿਲ
ਬਕਰੀ ਦੁਧ ਵਿਚ ਪੀਸਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰੇ॥

੪- ਐਤਵਾਰ ਪੁਖ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ
ਲਿਆਵੇ, ਕਪੂਰ ਤੁਲਸੀ ਪਤ੍ਰ ਪੀਸਕੇ
ਕਪੜੇ ਤੇ ਲੇਪ ਕਰੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤਾ
ਕੇ ਬੀਜੋਂ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਬਤੀ ਡਾਲਕਰ ਜਲਾਵੇ
ਰਾਤ੍ਰੀ ਸਮੇਂ ਕਾਜਲ ਨਿਕਾਲੇ ਔਰ ਆਖੋਂ
ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਤੋ ਸਬ ਰਾਜਾ ਵਸ ਹੋ॥

੫- ਕਕੜਸਿੰਗੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਖ ਨਛਤ੍ਰ
ਨੂੰ ਲਿਆਕੇ ਕਮਰ ਨਾਲ ਬੰਧੇ

ਅਨੇਕਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ

ਨਿਕਲ ਆਇਆ

ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਜਾਦੂ

ਪੰਜਵੀਂ ਵੇਰ ਛਪ ਕੇ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਜਿਸਨੂੰ ਜੀ ਚਾਹੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਵੇ

ਪੰਜ ਭਾਗ ਰਚੇ ਹਨ—ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਾਂਬੀਰ ਦੇ ਮੰਤਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੰਤਰ ਘੜਨੇ ਦੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਧਨ। ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹਰ ਰੁੱਤ ਦੇ ਫਲ ਮੇਵੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਘਰ ਬੈਠੇ ਬਿਠਾਏ ਮੰਗਵਾ ਲੈਣਾ। ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੇ ਟੋਟਕੇ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਭੂਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਵੱਸੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਹਨ। ਪੰਜਵੇਂ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹਰ ਸਰਪ ਦੀਆਂ ਜ਼ਾਤਾਂ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਔਗੁਣ ਤੇ ਮੰਤਰ। ਅਗਰ ਕੋਈ ਗਲ ਝੂਠੀ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਲ ਫੌਰਨ ਮੋੜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੁਲ ੩) ਜਿਲਦ ਰੁਪੈ। ਬਨਾਰਸ ਦਾ ਜਾਦੂ ੪)

ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਜਾਦੂ—ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਧਾਗੇ ਤਵੀਤ ਵਸੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਰ ਦਸੇ ਹਨ। ਮੁਲ ੨) ਰੁਪਿਆ

ਕਰਕ ਸੁਲੇਮਾਨੀ ੧) ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ੨)

[illegible]

ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ